

Cena ~~239,64 SIT~~ ali 1 EUR, v letošnjem letu s popustom samo 200 SIT, polovico dobi prodajalec

Kralji ulice

Prvi slovenski časopis za brezdomstvo in sorodna socialna vprašanja

številka **7**
september 2006

Magični lik

SAM POSREKAVIL, TUK GA, PO
AŠ PREPOVEDANO, POTEM
PA SE KAD, SAM DA TI!

AKK*

K novemu ZAKONU O VARSTVU JAVNEGA
REDA IN MIRU, ki ga je sprejel Državni
zbor RS 06.07.2006
(ZJRM-1, Uradni list RS št.70/2006)

KRALJI ULICE

Sodelavci: Ambulanta s posvetovalnico za osebe brez zdravstvenega varstva; AIDS fondacija Robert in CARS - Center za preventivo AIDS-a in ranljive skupine; CSD Koper; DrogArt; Društvo za zmanjševanje škode zaradi drog STIGMA; Javni zavod SOCIO; Karitas Štepanja vas; Karitas župnije Marijino oznanjenje; OZRK Ljubljana; Škofijska Karitas Koper; Škofijska Karitas Maribor; Vincencijeva zveza dobrote; Zavetišče za brezdomce Poljanska.

Dragi bralci in bralke!

Prišel je september, lovimo zadnje tople dni na bregovih Ljubljane, na ulice so se vrnila dijaki in študentje, vse bolj živahne pa postajajo tudi predvolilne dejavnosti kandidatov in kandidatke za ljubljanskega župana ali županjo. Tej temi v tej številki Kraljev ulice posvečamo največji del prostora poleg rednih rubrik. Kandidatom za županski stolček smo poslali pismo s prošnjo, naj nam odgovorijo na nekaj vprašanj o svojih pogledih na brezdomstvo in o rešitvah nekaterih, z brezdomstvom in revščino povezanih perečih vprašanj. Pravočasno nam je odgovorilo sedem od 13 kandidatov, ki smo jih za odgovore zaprosili, in štirje od njih so se prišli tudi slikat v naš distribucijski center.

To pa je že druga glavna tema septembrske številke časopisa. Naš distribucijski dnevni center deluje že od konca julija, v tem času smo ga urejali, v začetku oktobra pa ga bomo tudi uradno otvorili. Srednje štiri strani časopisa so posvečene začetku delovanja našega centra, katerega delovanje, prve izkušnje v njem ter tudi načrte za delo vnaprej predstavlja vodja centra Maja Vižintin.

Ne na koncu bralke in bralce v časopisu vabimo tudi na dneve odprtih vrat. Berite nas in sodelujte z nami!

Bojan Dekleva

Na tokratni naslovnici sta Ažbe in Egon. Slikana sta blizu svoje baze – zapuščene hiše, v kateri biva Ažbe že šest let, Egon pa štiri leta. Skupaj sta preživela najtežje čase, še vedno pa se z združenimi močmi trudita, da bi prišla na zeleno vejo. Želita si doživeti vsaj kosček »normalnega življenja«. Pod tem pojmom si predstavljata službo, stanovanje, družino, položnice vsak mesec in podobno. Vesta, da jima bo to tudi uspelo. Prijatelja pa bosta ostala tudi potem – družinska in za zmeraj, pravita. V eni od prihodnjih števil bosta objavljeni njuni življenjski zgodbi.

Kazalo

Naučiti se ulice je fakulteta	3
Dekle z violino	3
Lutke sveta (oprani možgani)	4
S kraljevega zeljnika, četrtič	5
Dedek pelje vnuke na morje-delat	6
Umetnik-duševni bolnik (4. del)	8
Lokalne volitve in brezdomci	10
DDC Kralji ulice	15
Besede ulice	19
Lukijada	20
Avtobiografija	21
Se prepoznaš?	21
Dnevnik zdravljenja (5.del)	22
Dnevnik lopova (5. del)	23
S kraljevega zeljnika, petič	23
Novičke	24
Vabilo prostovoljcem	25
Moderni nomad	26
Oglasna deska	28
Razvedrilo	29

Urednica: Špela Razpotnik

Uredniški odbor: Maja Vižintin, Luna Jurančič Šribar, Urša Glavan, Alenka Lamovšek, Bojan Dekleva, Gregor B. Hann
Sodelavci uredništva: Toni Meško, Tomislav Gruden, Maruša Bertoncelj, Tanja Vuzem

Oblikovanje: Maja Vižintin, Daniel Novosel

Lektoriranje: Darja Pekolj

Ilustracije: Nik Knez, Damjan Majkič, Tjaša Žurga

Tisk: Tiskarna Vovk

Izdajatelj: Društvo Kralji ulice

ISSN 1854-2654

Naklada: 10.000 izvodov

Cena časopisa v ulični prodaji je 200 SIT. V primeru pošiljanja časopisa po pošti je cena enega izvoda 500 SIT.

Naslov uredništva:

Društvo Kralji ulice, Poljanska cesta 14, 1000 Ljubljana.

E-mail: kraljiulice@gmail.com

Spletna stran: www.kraljiulice.org

Transakcijski račun za prostovoljne prispevke:

05100-8012105010 odprt pri ABanki Vipra d.d.

Vsi sodelavci in avtorji so svoje delo in čas prispevali brezplačno.

Pravila prodajanja časopisa Kralji ulice

Ker želimo, da bi časopis Kralji ulice lahko prodajalo čim več ljudi in da bi dosegel čim širši krog bralcev, ter da bi postal redni, mesečno izhajajoči časopis, je pomembno, da vsi skupaj skrbimo za njegov dober ugled. Ko prodajate časopis Kralji ulice, namreč ne predstavljate le sebe, pač pa celoten projekt Kralji ulice. Doslej so bili naši prodajalci v javnosti zelo dobro sprejeti in so mnogi kupci pohvalili njihov pristop. Zelo si želimo, da tako ostane tudi v prihodnje, zato prodajalce in prodajalke prosimo, da se držijo spodnjih pravil in tudi svojega občutka o tem, kako časopis Kralji ulice še bolj približati našim bralcem.

1. Časopis prodajam na miren in nevsiljiv način.
2. Drugim prodajalcem časopisa Kralji ulice izkazujem spoštovanje in se zavedam, da imajo ravno tako pravico do prodaje časopisa kot jaz sam/a.
3. Z drugimi prodajalci se miroljubno dogovarjam tudi glede lokacije prodaje.
4. Morebitne nesporazume rešujem na miroljuben način.
5. Med prodajanjem časopisa ne uporabljam alkohola in/ali drugih drog.
6. Časopis prodajam po njegovi ceni in kupcev ne zavajam.
7. Spoštujem odločitev kupca glede nakupa časopisa.

Če se prodajalec ne drži pravil prodaje, je najprej s strani strokovnega delavca opomnjen, potem pa lahko začasno ali trajno izgubi pravico do prodaje časopisa Kralji ulice.

Naučiti se ulice je fakulteta

Zelo rad bi predstavil samo del mojega življenja na ulici, ki ni ravno rožnat, a v njem so prav tako lepi kot grenki spomini, ki se čuvajo shranjeni v arhivu moje sedaj že bolne in utrujene stare duše. Že s petintridesetim letom starosti sem bil primoran stopiti na grenko življenjsko pot kot tako zvan »klošar« ali brezdomec. Tako mlad, neizkušen, a poln energije sem nadaljeval vsakdan išoč svojo pravico na ulici. Padel sem kot kaplja dežja na spolzka tla, med roparje, poklicne ali neformalne ubijalce, psihopate, posiljevalce žensk in otrok, skratka med nečustvene ljudi, ki jim je bil cilj samo, kako se izkazati pred množico osuplih duš, seveda za visoko ceno umazanega denarja. Večkrat lačen kot sit, žejen kaplje vode, lepe besede, topline, sem nadaljeval svojo kruto usojeno pot, ki me je vedno vodila le od pesti do pesti, krutih udarcev rok pravice, ki so gohtali pohlep nad mojim že tako izčrpanim telesom in mi ubijali vsak svojega duha v mojo ranjeno dušo. Ni se predala, vodila me je naprej za svojim ciljem, kjer sem pristal kot predstavnik »Kraljev ulice«.

Mnogim novim prišlekom ulice sem in bom svetoval lažji boj z ulico, kako na lažji, manj boleč način preživiš to kruto pot do grizljaja kruha. Sedaj nam tudi ustanove pomagajo preživeti, čeprav tega pred leti ni bilo. Kolikor je to mogoče, poskušam vsakemu novemu brezdomcu pokazati pot nazaj, od koder je prišel, da naj se, dokler je še čas, vrne v toplino domačega gnezda staršev ali sorodnikov, saj je usoda ulice tako neznansko kruta mačeha. Naučiti se ulice je fakulteta, ki jo marsikatera duša človeška ne spozna ali je pa že prepozno. Zakon ulice je: prvo ti vzljubi ulico, sprejmi jo za svojo in spoštuj ljudi, živali ter rastline, ki bivajo na njej, pa ti bodo ti hvaležni za tvoj tako skromen dar. Čut spoštovati je sorazmerno prirojen, zato marsikateri ne preživi.

Foto * Jaka Adamič, Dnevnik

V starejših letih mojega življenja, saj bom kmalu dočakal abrahama, vas utrujen od življenja, trpljenja, radosti in žalosti prav lepo pozdravljam v imenu »kraljev ulice«,

✂ Toni Meško

Dekle z violino

Spoznal sem jo sončnega spomladanskega poldneva, ko sem prodajal Kralje ulice. Prevezla me je njena milina oziroma njen pozitiven pogled na svet. S pomočjo prijateljice Violine je prepotovala Evropo po dolgem in počez. Svojo domovino Slovaško le obiskuje, »bazo« pa ima v Sloveniji. Tu je spoznala sebi podobne, s katerimi tudi sodeluje na glasbenem področju. Poleg violine igra tudi čelo, vendar je z njim težje potovati, tako da jo srečate predvsem z lažjo sopotnico. Tako kot rada igra, hkrati rada tudi komunicira in bo enako vesela lepe besede kakor tudi kakšnega drobiža. Odgovorila vam bo v občudovanja vredni slovenščini.

Sam pa ji želim še veliko lepih in poučnih krajev na popotovanju, ki mu pravimo življenje! To ni zadnje o Fu.

✂ Gruden TomiSlav

Foto * Jaka Adamič, Dnevnik

Lutke sveta (oprani možgani)

Svet oziroma vlade sveta so sodobne ljudi uničile tako, da so jim namensko vzeli čas za razumno razmišljanje, dojetanje sveta. Ne znajo več razmišljati s svojo glavo, programirani so za delo, pa še za to delo, ki pripada vsakemu Zemljanu za golo preživetje, se bojijo, da ga bodo izgubili. Časa za vzgojo otrok ali pa za ukvarjanje z ženo nimajo. Življenje povprečnega Zemljana se vrti okoli službe, hrane, počivanja, gledanja novic, kaj se dogaja po svetu. To, kar sliši, vidi, brez pomisleka verjame. S tem zasovraži nacijo, ki jo mediji označijo kot slabšo; seveda zaradi tega trpi, kar je povrh vsega nesmiselno. Pri meni velja načelo, da ne maram osebe, ki mi je naredila kaj slabega, ne pa cele rase ali pa nacije. Seveda to izvira iz mojega svetovnega popotništva. No, vrnimo se k preprostemu človeku, ki živi tako, tako kot sem že opisal. Iz dneva v dan, iz meseca v mesec, iz leta v leto. Svetovna politika ga je naredila takega in seveda ga pridno izkorišča, množice ljudi pa veselo kimajo na vsako njihovo potezo, misleč, saj imajo prav, oni že vejo, kaj počno. Ne zavedajo pa se, da so oni tisti, ki nosijo posledice

ter plačujejo nove in nove davke.

Današnja demokracija je tako bolj podobna fašizmu kakor demokraciji. Demokracija je takšna, kakor je rekel predsednik Amerike: »Če niste z nami, ste proti nam.« In vse se konča z vojnami. Ponavadi so v bistvu nesmiselne, le da so zadaj vedno neki interesi. Mi se pogovarjamo o tem, skušamo ugotoviti, zakaj se Američani vojskujejo z Arabci, ampak kaj je resnično zadaj, ve le nekaj tistih, ki so na visokih položajih. Civiliste pa slepijo in jim perejo možgane na smešen način. Smešno je šele to, da jim večina verjame in jih še vedno podpira.

Izstopiti iz sveta lutk, ki so narejene iz svetovne politike, tako rekoč družbene lestvice v svet svobode, je zelo težak. Za pot svobode je treba prehoditi trnjevo pot. Imeti moraš debelo kožo, da preneseš vse očitke, ki te bombardirajo z vseh strani. Družba te izloči, stigmatizira, ker nimaš redne službe, žene, otroka in vsega, kar zahteva družba.

Jaz osebno se nimam za lutko današnjega sistema, kamor spada več kot 90 odstotkov Zemljanov. Sem svoboden človek, svetovni popotnik, ki sam odgovarja za svoje napake. Zato se trdno držim zakona karme (karma je reakcija na akcijo). Karkoli počnem, gledam, da ne škodim drugim okoli sebe

VREMENSKA NAPOVED:
DANES BODO DEŽEVALI
MOŽGANI!

OBLAKOM NI VIDETI
KONCA.

VELIKE SIVE KEPE
TLESKAJO NA PLOČNIK,
PADAJO PO NAŠIH
GLAVAH IN RAMENIH.

VIDIM ANGELE ZA
TEKOČIMI TRAKOVI
IN PREDELANE NEBEŠKE
BOMBNIKE,
KAKO V MEGLO POD SABO
MRZLIČNO ODMETAVAJO
TISTO,
KAR DEFINIRA ČLOVEKA.

✠ Jure Kunaver

s svojimi dejanji. Kot svetovni popotnik imam veliko izkušenj, še posebej s tretjega sveta. Tam imajo ljudje težje pogoje za preživetje, ampak so srečnejši kot mi! To zaradi tega, ker so preprosti in niso hudobni. Čeprav tudi njih kapitalizem dela vse bolj nesočutne. Vsak je primoran gledati nase in na lastno preživetje – sebe in svoje družine, ki jo terja kruto življenje.

Nekaj bogatih ljudi pa izkorišča znoj revežev, da kopiči svoj kapital brez kančka slabe vesti. Taka oseba nikakor ne more biti srečna, že samo zaradi zakona karme, ki jo puščajo za sabo. Jaz pa sem srečen, nisem ne vem kako mahnjen na materializem, zato ne rabim dosti, da me osreči. Srečo najdem že v najmanjši stvari.

Že kot mladenič, ko sem se začel zavedati samega sebe, sem ugotovil, da je svet zelo lep, pravičen pa ne. Govoril sem si, potoval bom po svetu in delil dobro voljo. To mi tudi uspeva, zato sem zelo posrečena oseba. Konec avgusta se spravljam čez arabski svet v Indijo, da se na lastni koži prepričam, kakšni so Arabci. Že sedaj verjamem, da niso take brezčutne zverine, kot jih Američani prikazujejo svetu. In tako ljudje, ki sem jih navedel na samem začetku, verjamejo, da so Arabci taki, kot jih ameriški mediji predstavljajo svetu. Ali ni to protislovno, saj jih Američani že vrsto let izkoriščajo, ubijajo, nato pa še tako grdo predstavijo. Z Arabci imamo nekaj skupnega, tudi jaz se potihoma borim proti globalnemu kapitalizmu, samo ne tako radikalno kot oni, da bi uporabljal orožje za dosego cilja. Zavedam se tudi, da ne morem ničesar spremeniti, tako da to ostaja samo moje mnenje.

Sporočilo svetu: »Živite tako, da ne boste škodili drugim, tako se boste dobro počutili v lastni koži.«

✧ *Manfred Strelec - Sagittarius*

S kraljevega zelnika, četrtič

Prodajal sem Kralje ulice pri Tromostovju.

Na kolesu pridrvi ihta, polna alkohola in sebe. Ni nujno, da cepec nosi kravato!

»Ti, zakaj pa prodajaš ta jajca?« zasmrdi proti meni.

Ne odgovorim. Čemu?

»Ti, a s' gluh, al' se sam' pametn'ga delaš?« ne odneha 25-letna neužitna goba.

»Ne spomnim se, da bi midva kdaj krave skupaj pasla!« slednjič ne zdržim več, prizadet, da me tak gnoj tika.

»Seveda ne! Jest s'm 'z Lublane! Tle n'kol nismo krav pasl!«

»To prav rad verjamem! Zato pa še danes misliš, da mleko namolzejo v supermarketu in se čudiš, zakaj krave na pašniku niso lila barve!« ga štihi z zlobo.

Lôlek pa nič. Kar odpeljal se je...

✧ *Kralj O'Tone Prvi*

Premagani ležimo v toposti sveta.

Plašnice, nagobčniki, podkve, rokavice!

Vse se odtuja. Nekje vmes: rahel okus časa.

Nizko gibanje in slaba tolažba v nenehni nespremenljivosti blata.

Ničesar ni, kot le odštevanje.

Brez števil, v ničemer.

✧ *Pitambar*

Izobčenec med odpadniki

V svojem svetu obdan z volkovi. Odvisen od okolice, ki ga ima za norca. Ne ve, kdo mu je prijatelj, kdo sovražnik. Sredstev za preživetje nima. Določen, da je norc (norci, duševni bolniki, za nekatere izmečki človeštva, za nekatere poskusni zajčki, za druge borci), narkoman, razvajenc ter lenuh. Narkomani ga imajo za norca, norci za narkomana, lenuhi za bedaka. Hoče dokazat, da to ni res. Ampak komu. Sebi. Da se bo spoštoval in lažje živel.

✧ *Kavica*

Dedek pelje vnuke na morje – delat

Dedek Alija je peljal svoje vnuke Aleša, Robija in Dareta na morje, kjer jih je učil delovnih navad s prodajo revije Kralji ulice. Že doma nas je dedek poučil, da bomo imeli delovni čas kratek s čim večjo produktivnostjo, da bo več časa za počitek.

Nakup hrane itd...

Ko pade dež, se umaknemo pod najbližji nadstrešek.

Urnik našega delovnega dne

- 5.30 - 6.00 bujenje in osebna higiena;
- 6.00 - 7.00 potešitev žeje;
- 7.00 - 7.30 menjava kovancev in nabava prehrane in napitkov za dopoldne do 16.00;
- 7.30 - 16.00 prodaja Kraljev ulice na plaži-zelo slabo, dedek pravi, da samo lenarimo;

Mimoidoča gospa se ustavi pri nas in ponudimo ji časopis. Kupi!!!
Nakar se predstavi kot županja Pirana in se slika z nami.

Po napornem delovnem dnevu in noči si človek privošči tudi obilen zajtrk v naravi (konzerva sardelic).

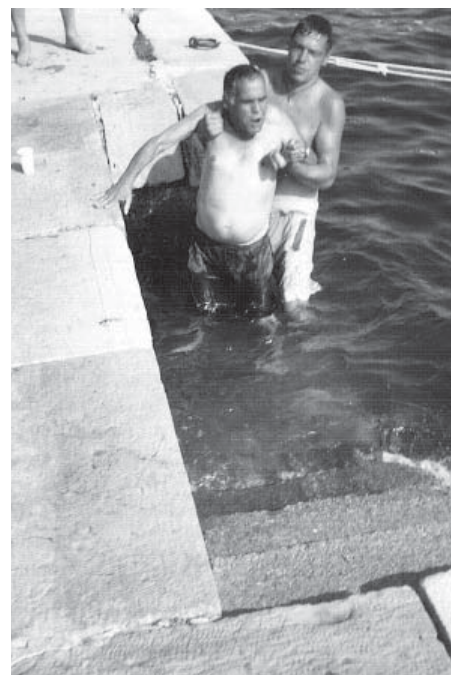
Tudi domačini Izole in Portoroža so nas lepo sprejeli.

Urnik našega delovnega dne - nadaljevanje

16.00 - 23.00 vnuki Aleš, Robi in Dare se razjezijo in začnejo zares prodajati Kralje ulice in dedek jih samo hvali. Ves vesel in nasmejan, ko šteje dnevni zaslužek + dodatek.

Utrujeni od dela in obstranskih dejavnosti se vračamo domov.

Prva učna ura plavanja našega zvestega dedka.

Učitelji plavanja: VNUKI!!

Po napornem učenju plavanja smo našega neuničljivega dedka vnuki učili tudi plesnih korakov. Najbolj mu je bila všeč pesem Na Golici.

♣ besedilo in fotografije:

*Dare Majtan, Aleš Mrak,
Robi Kovačič, Alija Brigić*

Umetnik-duševni bolnik (4. del)

Živjo! Ne bom se posebej predstavljal. Moj prijatelj me imenuje Umetnik, je pa v besedi Umetnik besedna igra, ki jo boste pogruntali na koncu teh pustolovskih nadaljevanj. Jaz pišem bolj malo. Več govorijo moje izkušnje, ki jih moj najboljši prijatelj zapisuje.

Po tem odstavku je šel Umetnik popit tri pive in vzel je pomirjevalo. Tako da jaz spet lahko nadaljujem. Kar uživam v tem, kako črni Pilot drsi po belem papirju.

Že tretja oseba tukaj, kjer Umetnik živi, je povedala, da je videla Marsovce. Prvi dve, starejši gospe, sta videli le vesoljsko ladjo, mlajša mi je pa ravnokar rekla, da je videla zelenega Marsovca, na katerem so utripale rdeče-zelene lučke. Marsikaj se dogaja tukaj na našem ozemlju. Ti Marsovci namreč ščitijo enega sorodnega člana, ki je slučajno tu na Zemlji in velikokrat prosi na pomoč, včasih toči sončeve solze.

Ali veste, da imajo v novi bolnici v Polju v eni skupinski sobi namontirano kamero, s katero snemajo psihodramo? To izgleda takole: notri so pacienti z zaprtega oddelka, posedejo se v krog, potem je tam nek čuden tip, ki misli da se v kaj razume, zraven pa je še neka kao psihologinja. Umetnik se je delal norca iz nje, tako da je moral zapustiti prostor, ampak oni niso vedeli, da je on prav to hotel, saj se je že dovolj seznanil s tem, za kaj gre in ni mu ustrezalo več biti tam, zato je nalašč postal aroganten, da je tista psihologinja kar sapo zajemala, ostali, ki so štekali, so se pa smejali.

A dobro je vedeti, da si zaščiten, kolikor se da. Ščitijo te Marsovci, obdan si z nevidno silo, ki te na daljavo brani, pred kakršnokoli nevarno silo. To in še marsikaj si dobil za darilo, ker si se živ znašel v onostranstvu in prišel si nazaj, to je uspelo samo tebi, vsaj tukaj v tej državi, mogoče še obstaja kje tak norec, kot si ti, da se greš stepst s črno magijo kot da nimaš drugega dela.

Umetnik, zapomni si, zdaj sem se malo zresnil in boš še marsikaj o meni slišal, ampak ne gre toliko zame, le tebe bom poskusil spraviti v pravo pozicijo. So ti všeč LED ZEPPELIN? Saj jih že cel teden poslušáš, ta psihedelični rock! Eni zdajšnji klošarji so to muziko poslušali ko

so bili stari 18 let, potem pa so postali klošarji in pijanci. Ampak vsi niso le pijanci, med njimi so tudi izobraženi ljudje. Ali veste, kakšno šolo ima Umetnik? P.K.ENERG.T.Z.B. Zato ker se umsko bori proti sistemu, ponavadi zboli, ga prime kriza, mora takoj vzeti pomirjevalo, tako da se psihično pomiri in tako strahovi odidejo, zaenkrat si še ni vzel časa, da razišče to temno negativno stran, od kje prihajajo take zle misli, saj je še mlad, pa naj sam razišče vse po vrsti. S tem bom pa jaz vse zapisoval in on bo naredil izpit iz psihiatrije, ko se bo ukvarjal s tem. Premagati mora bolezen, s pomočjo tablet na žalost, to je v resnici vstopnica v normalno življenje.

Pot Umetnika je bila pot belega oblaka, podobno kot opisuje OSHO. Šel je kamorkoli, nastanil se je kjerkoli in je tam ostal, dokler ni zapihal veter in mu pokazal, da je treba odriniti naprej. Bil je potepuh, če bi temu radi tako rekli. Živel je v svojem lastnem samostanu, čeprav se je celo življenje zabaval, razen nekajkrat so ga pretepli policisti, to jim je bilo verjetno v čast. Pretepsti tako fenomenalnega navadnega človeka, ki se še branit ne more, saj ima lisice zapete na rokah in to še zadaj in leži na hrbtu, pretepa in brca ga pa okrog šest policajev. Zlomijo mu dve rebri in rok sploh ne more premikati cel mesec. To je dobil za darilo, ko je šel obiskat svoje rodno mesto.

Ravno je Umetnika klical prijatelj, ki mu bo prinesel kartico za mobilni telefon. Ker je Umetnik že par dni brez, zdaj bo pa lahko svoji dragi spet pošiljal meseče. On uporablja Si-mobil, Vodafone, ker meni, da je na vodni pogon. Mobilni telefon je dobil od bivše punce, ker je malce več kot eno leto pridno skakal po njej. Pravi, da je to zanj najboljša telovadba na svetu. Z njo se zelo dobro razume, pa še čudovit glas ima po telefonu. Tudi ona je pacient. Spoznala sta se na železniški postaji v bifeju. Jaz te iščem, ti me najdeš in ti me iščeš, jaz te najdem. Ko jo je izgubil, je en mesec fural safer, potem je pa začel delat, poslikal je stene neke restavracije. Vsak dan se je vozil s kolesom. Nabral si je veliko kondicije, tako da je še po službi hodil plesat na Metelkovo do jutranjih ur. Ob tem pa je kadil velike količine jointov, pa pil pire. To je tisti z rumeno jakno, če se ga kdo spomni. Najbolj srečen je tedaj, ko govori

TAKO KOT LAHKO
GLEDAŠ MILIJONE V BANKI
PA VEŠ DA NISO TVOJI!

NIK*

angleško, tedaj se naredi turista in tedaj se lahko najbolj dela norca.

Zdaj spet posluša LED ZEPPELIN. Človek, ki je izkusil zadeto življenje, se težko sprijazni s plitvostjo normalnega obstoja, postal je modrejši za modrost obupa, tako nekako piše Crowley. Umetniku se je že oglasila njegova bivša punca, pozneje bosta govorila po telefonu, navadnem, saj oba nimata veliko denarja za pogovor po mobitelu... Po pogovoru se je umetnik zaprl v tišino, saj ona hoče, naj spremeni naslov svoje knjige in naj ne piše o duševni bolezni. Umetnikovo pisanje izvira iz čiste resnice, ker je tukaj zdaj. Včasih zboli tako, da gleda televizor, čez par ur se mu pa začenja dogajati čuden občutek, ko TV že ugasne. Komaj pride po stopnicah in vzame pomirjevalo 2,5 mg. Nato še počaka, par minut in se mu stanje izboljša. On zaznava tako pozitivno kot negativno energijo. To se je naučil tedaj, ko se je nehote ukvarjal s črno magijo. Zdaj jo uporablja tako, da telo avtomatsko zazna negativno energijo in magija kot zaščita, se avtomatsko sproži. Tako da je zaščiten pred kakršnimikoli vplivi. Tanja mu je rekla, naj jo lepo opiše v svoji knjigi. Se bo potrudil.

Drugič Umetnik zboli, ko po žilah začuti spremembe, pa da kdo ne bo mislil, da je fiksar. To nikakor ne, saj je imel izkušnje spoznati heroin, ampak ni ga zanimalo, ko je gledal pred sabo vse tiste obraze. Obraze prijateljev in prijateljic. Pred tem, ko se je v mestu pojavil heroin, je par mesecev prej prebral knjigo Dnevnik uživalca mamil. In ko je tam prebral grozote, ki jih doživljajo, ko jim zmanjka tega sranja, ga je minilo, še preden je poskusil. Enkrat je za hec ukradel enemu narkomanu tablete

heptanona. Džanki je bil čisto na krizi, on je pa te tablete pojedel nekaj dni pozneje in je bil ful zadet. Enkrat je pa pojedel trip Bude. In je rekel, da nobenega drugega več ne rabi pojest, ker je bil ta čisto dovolj in je bil prav dober. Bil je zadet okrog 12 ur. In še danes je zadet od tega tripa. Drugače je pa pokadil že velike količine marihuane. Zdaj ne kadi več, odkar je zbolel, no ja, mislim, da včasih že kaj. To naredi izjemoma, s kakšnim prijateljem. Včasih je pa to drogo uporabljal za poskuse na ljudeh. On ga je nakadil potem je ga pa zasliševal in je pri tem stopil na vejo psihiatrije.

Umetnik bi z veseljem zdaj kaj slikal, ne pa da se mora ubadati z nekimi starimi spomini, ampak nima niti enega platna, pa še osnovne barva mu manjkajo. To so, bela, rumena, modra, rdeča in črna. Da se ne bo kdo kregal z mano, to so osnovne barve Umetnika, mogoče ima kdo kakšne druge.

α Nix

Za vedno luč v prostoru vsemira,
ko se zgodi ta hip resnice v metulju,
oko nas pogleda,
spontanost živega dneva,
kakor v vetru, kakor vzletanje.
Nedolžen nasmeh,
ko labod peruti v belo.
V tistem trenutku iz oči v oči,
kakor nikoli konca,
na temo obrata planeta
naj pade luč.

α Jon Aramis

Lokalne volitve in brezdomci

Lokalne volitve so čas refleksije, ko se meščani soočimo z delom izvoljenih predstavnikov v preteklosti in izzivi prihodnosti. Običajno so na dnevnem redu »velike teme«, manjšinska vprašanja pa so večinoma prezrta. Zato smo se odločili s kratko anketo in z izpostavitvijo nekaterih ključnih problemov, povprašati kandidate/ke za župana/jo o izkušnjah in stališčih glede brezdomnih ter glede težav, s katerimi se le-ti soočajo v vsakdanjem življenju. Zagotovo bi bila Ljubljana tudi brezdomnim prijaznejše mesto, če bi se kakšna od spodaj omenjenih idej tudi dejanska uresničila.

Do zaključka redakcije smo prejeli sledeče odgovore:

Jožef Kunič - Liberalna demokracija Slovenije

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Ne morem reči, da imam z brezdomci veliko izkušenj. Seveda me sem ter tja kakšen brezdomec prijazno pozdravi, poprosi za kakšen tolar, to je pa tudi vse. V glavnem pa so prijazni.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Zagotovo je brezdomstvo v Ljubljani problem. Mislim, da ima vsak brezdomec svoje razloge za takšno stanje in skrajno nespametno bi bilo problem reševati za vse enako in celo misliti, da ga je možno z neke vzvišene oblasti rešiti. Brezdomcem je treba v kar največji meri pomagati, svoje osebne stiske pač moramo vsi ljudje nositi v sebi, jih po svojih zmožnostih reševati in, če je le mogoče, tudi z bližnjimi deliti.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Zagotovo so potrebne dodatne nastanitvene možnosti z urejeno možnostjo prehrane. Če skrbimo za tiste v Sudanu in tudi druge, v daljnem svetu pomoči potrebne, potem morajo pri dode-

ljevanju pomoči biti zagotovo v prvi vrsti naši, domači ljubljanski brezdomci. Sociala je nam, Liberalnim demokratom, izjemno pomembna!

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Mesto naj brezdomcem pomaga tudi na področju zdravstva. Naj jim bodo zdravstvene storitve dostopne. Pri zdravstvenih storitvah naj bomo vsi kar se da enakopravni! Dodatno zdravstveno zavarovanje mora biti plačano za tiste socialno najbolj ogrožene, tudi plačevanja zdravil naj bodo oproščeni. Mesto jim bi to moralo subvencionirati, in za to se bom

Foto * Kralji ulice

zavzemal. Vendar pa se včasih med prave brezdomce vrinejo tudi taki, ki sploh niso socialno ogroženi in jim je to zgolj nekakšen šport, nekakšna zabava. Take morate vi sami izločiti, na njih pokazati in takšnim naj ne pripada pomoč, ki pripada le vam in vam jo pravzaprav odžirajo. Z dobrimi odnosi z vami pa bi se dalo ta, zagotovo ne pretirano velik problem, brez težav rešiti.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Ali naj, če bom zmagal na volitvah, preživim dan z brezdomcem? Z veseljem. Upam, da bova imela prijeten dan, poln odkritega pogovarjanja in toplega, človeškega odnosa.

Franci Slak - Aktivna Slovenija

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Dva od mojih prijateljev sta žal pristala na ulici. Pomagam jima, kolikor morem, z obleko in občasnimi denarnimi prispevki. Tudi sicer grem redkokdaj mimo brezdomnih, ne da bi segel vsaj malo v žep. Poznajo me predvsem na Nazorjevi in okrog frančiškanske cerkve, saj se tam srečujemo skoraj vsak dan. Redno kupujem in berem vašo publikacijo in pozdravljam iniciativo, da slišimo njihov glas in njihove zgodbe, saj jih tako lahko bolje razumemo in sprejemamo.

Alimislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Brezdomstvo je problem, če ga tako obravnavamo tisti, ki (še) imamo dom, sicer je to le eden od pojavov sodobne družbe, ki je vse bolj brezobzirna do marginalnih družbenih skupin. Prav je, da vprašanje brezdomstva obravnavamo po načelu humanega sožitja različnih družbenih skupin in razumevanja drugačnosti.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih

možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Aktivna Slovenija daje poseben poudarek na razvoju socialno ozaveščene družbe, kjer bo prostora za različno misleče, verujoče in predvsem za vse ogrožene in marginalne etnične ali socialne skupine. Za brezdomne predvidevamo postopno rast števila namestitvenih kapacitet, glede stanovanjske politike pa smo prepričani, da je postala žal tudi večinska populacija (predvsem mlade družine) žrtev nepremičninskih lobijev in njihovega pridobitništva in to bomo korenito spremenili.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Naredil bom vse, da bodo imeli brezdomni možnost ustrezne osnovne zdravstvene zaščite v ordinaciji, kjer bo mogoče zanje pridobiti tudi brezplačna osnovna oz. nujna zdravila.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Takšen položaj sem že izkusil, menim da ga povsem razumem, zato se ne bi delal »finega« in zaradi političnih točk obljubljal to, česar nikomur ne privoščim.

Miha Jazbinšek - Zeleni Slovenije

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Z brezdomci imam običajne izkušnje, morda je srečanj nekoliko več, ker se veliko gibljem v osrednjem rajonu njihovega zadrževanja. Deležni smo tudi tematske izmenjave mnenj, če ni hitenja preveliko. Kadar gre za prošnjo za prispevek, moji prispevki niso povsem redni, včasih odvisni od stanja drobnejših bankovcev v denarnici, od hitenja, od frekvence srečanj tisti trenutek in trenutne dobre volje.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Seveda je brezdomstvo aktualen problem, sistemsko ga je treba obravnavati z vidika zagotovitve osnovnih »preživetvenih« potreb.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Primerno je varovano zavetišče, kar je povsem zanemarljiv strošek vlaganj v bogati prestolnici, ki si sicer privoščijo kar precej skvoterstva.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Skrb za zdravje je tudi ena osnovnih preživetvenih kategorij. Zdravstveno zavarovanje bi moralo biti zagotovljeno vsakemu, tudi socialno ogroženim, za zdravila in brez odslovitve iz ambulanke ali bolnišnice v sili. Mestna blagajna je polna. Letos bo 15 Mrd Sit presežka, 25 odstotkov proračuna oz. denarja davkoplačevalcev ne bo porabljenih.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Kaj nekaj izkušenj neudobnega pohodništva že imam, neposredno izkusiti brezdomsko življenje se v 24 urah ne da, župan mora biti tudi sicer sposoben oceniti takšne situacije, kar se pa tiče 24 urnega druženja z brezdomci, ga bom ob izvolitvi za župana opravil z veseljem.

Janez Sodržnik - Ljubljana, moje mesto

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Brezdomci redno srečujem na ulicah Ljubljane, z njimi kdaj tudi kakšno rečem, pa če me prosijo za kakšnega stotaka, se jih ne otebam. So pa večinoma prijazni, tudi sedaj, ko prodajajo časopis Kralji ulice, kar je odličen projekt in je že prvi korak k reintegraciji brezdomcev v družbo.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Brezdomstvo je aktualen problem oz. je vse večji tudi v Ljubljani. Potrebno bi ga bilo obravnavati z vidika, da se z ustreznim pristopom in programi brezdomce vzpodbudi in se jim omogoči socialno reintegracijo. Da lahko npr. v okviru javnih del dobijo kakšno delo in s tem možnost, da si nekako začnejo urejevati pogoje za življenje.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Mesto je do sedaj predvsem v zimskih časih omogočilo prenočevanje, ta problem pa bi bilo potrebno rešiti sistematično skupaj s pristojnimi socialnimi službami. Za brezdomce bi se skupaj s katero od organizacij civilne družbe oz. društvom organiziralo neke vrste dnevni center, kjer bi se jim nudila ustrezna pomoč (socialna, zdravstvena, zaposlovanje) in tudi prenočitvene kapacitete.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Ta socialna nota oz. gesta mesta se ne bi smela ukiniti, oz. bi jo bilo potrebno zopet urediti. Tako teh problemov ne bi bilo. Ta strošek za ljubljanski proračun ne pomeni velike obremenitve, tako da ne vidim razloga, da se ne bi zopet uvedel.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno

izkusiti brezdomsko življenje?

Bolj bi bil vesel, če bi se čimveč brezdomcem omogočilo, da preživijo z nekom 24 ur aktivnega življenja ter se jih tudi na ta način vzpodbudilo k ponovni vrnitvi iz obrobja družbe.

Če pa na volitvah zmagam, bom uresničil predloge, ki sem jih navedel v prejšnjih odgovorih, kot prvo bo mesto bolj pomagalo pri izdaji vašega časopisa Kralji ulice.

Foto * GTS, Kralji ulice

Zoran Janković - neodvisni kandidat

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

S tistimi, ki jih srečujem sam, imam dobre izkušnje.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

V naši družbi in okolju so brezdomci dejstvo in številni med njimi se za takšen način življenja tudi sami zavestno odločijo, zato menim, da moramo ostali to spoštovati. Podobno kot druga aktualna vprašanja, je tudi brezdomstvo potrebno reševati v sodelovanju z brezdomci in ob upoštevanju njihovih potreb.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Po načrtovani zmagi na lokalnih volitvah bomo povečanje omenjenih nastanitvenih

zmožnosti vsekakor preučili in ga predlagali mestnemu svetu.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

S konkretnim primerom žal nisem seznanjen, iz proračuna pa je razvidno, da imajo v Mestni občini Ljubljana vsi brezdomci možnost osnovnega zdravstvenega zavarovanja, prav tako pa tudi pomoči v posebni ambulanti, namenjeni vsem, ki nimajo urejenega osnovnega zdravstvenega zavarovanja. Nedvomno bo omenjene težave potrebno reševati sistemsko.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Zakaj pa ne?

France Arhar – Zbor za Ljubljano

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Izkušnje imam, tako kot vsak posameznik, ki se kdaj sprehodi po mestu. Vendar nikoli niso bile neprijetne.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Menim, da je, in se bo moral hitro začeti reševati, saj mora mesto Ljubljana svojim meščanom, ki so se zaradi različnih težkih življenjskih situacij znašli na robu eksistence, zagotoviti pogoje za dostojno življenje.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih

možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

Prav gotovo je potrebno za socialno ogrožene ljudi zagotoviti cenovno dostopna stanovanja, kajti prepuščati ljudi cesti je nedopustno, saj se jih na tak način samo še dodatno izpostavlja zdravstvenim in drugim tveganjem.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Socialno ogroženim meščanom je potrebno pomagati tudi na področju dostopa do zdravstvenih storitev. Kot župan bom proučil vse možnosti, da se jim omogoči ustrezna zdravstvena oskrba.

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Tudi brez neposredne izkušnje brezdomskega življenja se zavedam teže problema in bom, če bom izvoljen, naredil vse, kar bo v moji moči, da bomo vsem meščanom zagotovili pogoje za dostojno življenje.

Franček Rudolf - DeSUS

Ali imate z brezdomci izkušnje in kakšne le-te so?

Nimam posebnih izkušenj z brezdomci, srečujem jih pa neprestano.

Ali mislite, da je brezdomstvo v Ljubljani aktualen problem in kako bi ga bilo treba obravnavati?

Dobro vem, da je brezdomstvo v Ljubljani in tudi v Sloveniji kot celoti problem, ki postaja vedno težji, saj brezdomstvo skokovito narašča.

Ali v svojem programu predvidevate dodatna vlaganja v razvoj različnih dodatnih nastanitvenih možnosti za brezdomce (cenovno bolj dostopna ali varovana stanovanja)?

V svojem programu predvidevam – v skladu z načeli in programom stranke DeSUS – širitev Ljubljane na način, ki bi zmanjšal cene stanovanj,

omogočil varno prebivanje ostarelim, mladim, začasno brezposelnim, pa iskalcem dela, pa tudi, da bi omogočil vsakomur, da si s priložnostnimi deli ali polovično zaposlitvijo zagotovi pogoje za normalno življenje in seveda prebivanje. – Ker domnevamo, da bo s predvidenim razvojem Ljubljane postalo za prebivalce raznih držav Evrope zelo zanimivo, da bodo tu poizkusili živeti kot brezdomci, se bomo z društvi civilne družbe pripravili na obsežnejše akcije stalnega spremljanja brezdomstva.

Mesto je za socialno ogrožene meščane pred leti prenehalo plačevati dodatno zdravstveno zavarovanje. Kako nameravate rešiti težave ljudi, ki si zaradi tega v lekarni ne morejo kupiti predpisanih zdravil in so jim tudi sicer zdravstvene usluge zaradi njihove plačljivosti težje dostopne ali nedostopne?

Za bogato mesto, kot je Ljubljana že zdaj, je povsem neokusno in neugledno, da vsakomur ne more ponuditi vsaj minimuma hrane, če jo potrebuje, prav tako je neznosno, da bi si kdorkoli ne mogel privoščiti primernih zdravil. Zdrav človek bo prej zmozel sam skrbeti zase kot bolan.

Foto * Kralji ulice

Če na volitvah zmagate, ali bi bili pripravljeni 24 ur preživeti z brezdomcem in tako neposredno izkusiti brezdomsko življenje?

Seveda. Zelo me zanima življenje prebivalcev Ljubljane, vendar mi še nihče ni ponudil takšne možnosti.

Pripravila: ☿ Jernej Škof in Urban Tarman

DISTRIBUCIJSKI DNEVNI CENTER KRALJI ULICE

na Poljanski 14 v Ljubljani, odprt vsak delavnik od 10-12 in 15-16 h

V Ljubljani se je odprl nov prostor, ki je namenjen brezdomcem, Distribucijski dnevni center društva Kralji ulice na Poljanski cesti 14. Malo pred njegovo uradno otvoritvijo (ki bo v začetku oktobra) smo obiskali vodjo tega centra Majo Vižintin, univ. dipl. soc. del., in jo prosili za nekaj besed o njegovem delovanju.

Komu je nov distribucijski dnevni center namenjen?

Center je namenjen v prvi vrsti prodajalcem uličnega časopisa Kralji ulice in avtorjem prispevkov. Seveda pa so dobrodošli tudi ostali brezdomci, »uličarji« ter vsi drugi, ki si želijo sodelovati pri ustvarjanju časopisa ali se vključiti v ostale dejavnosti našega društva. V popoldanskem času je prostor namenjen sestankom uredniškega odbora in aktiva prodajalcev ter različnim ustvarjalno-izobraževalnim delavnicam, ki potekajo v okviru našega projekta »Univerza pod zvezdami«.

Kaj vse se tam dogaja in kaj lahko tam uporabniki zase najdejo?

Tu prodajalci lahko prevzamejo časopise, popijejo kakšen sok in poklepetajo z nami. Na voljo so tudi računalniki za pisanje prispevkov, dostop do interneta, info točka s koristnimi informacijami ter svetovanje strokovnih delavcev po dogovoru. V centru uporabniki lahko prevzamejo donacije, ki jih dobri ljudje prinašajo na naš naslov ter tu tudi varno shranjujejo svoje stvari ali napolnijo baterijo svojega mobilnega telefona.

Kdaj pa je center odprt?

Za prodajalce oz. za tiste, ki prihajajo po časopise, ter za tiste, ki prihajajo delat na računalnikih, je odprt vsak delavnik dopoldne od 10 do 12h in popoldne od 15 do 16h. Izobraževalne in kulturne delavnice pa potekajo izven tega časa (običajno po 16 uri ali zvečer) in po dogovorih.

Kako ste pridobili prostor in kako služi vašim potrebam?

Prostor smo dobili v najem od Mestne občine Ljubljana. Lokacija nam zelo ustreza, vendar pa ne zadovoljuje v celoti vseh naših potreb – lahko bi bil večji, imel svoje stranišče tudi za uporabnike, čajno kuhinjo in možnost pranja perila. Seveda pa smo zelo veseli, da imamo svoj prvi prostor, v katerem lahko končno naš program izvajamo v polni meri.

Foro * Alenka Lamovšek

Kdo bo v njem delal?

Izkušnje kažejo, da morata biti v dnevnem centru stalno prisotna vsaj dva strokovna delavca, dobrodošla pa je tudi pomoč prostovoljcev. Vsaj dva delavca sta potrebna zato, ker v center velikokrat pride po več uporabnikov hkrati in bi se jim le ena delavka stežka dovolj posvetila. Zaenkrat so mi v veliko pomoč Maruša Bertoncelj, socialna pedagoginja, Tanja Vuzem, filozofinja ter mini armada prostovoljcev – Bojan, Maja, Urša in Tadej, v glavnem študentje socialne pedagogike ter socialnega dela.

Center menda deluje že od konca julija. Kakšne so dosedanje izkušnje s sosedi?

Izkušnje so večinoma dobre! Za sosede imamo Društvo upokojencev Poljane, Društvo onkoloških bolnikov Slovenije in Študentski servis Maribor. Vsi so nas prijazno sprejeli. Sosede iz Doma upokojencev pogosto občudujejo našo izložbo, nam dajejo nasvete za vzgojo cvetic in nas nasploh pohvalijo. Morebitne težave, ki med sosedi vedno nastanejo, sproti rešujemo.

Kdo vse lahko prodaja časopise? Ali imate v zvezi s tem kakšna pravila?

Kralje ulice lahko prodaja praktično kdor hoče. V zvezi s tem nimamo posebnih omejitev. Pravila prodaje pa vsekakor imamo. Vsak novi prodajalec se s podpisom obveže, da se jih bo držal. V primeru kršitev pa lahko pravico do prodaje tudi izgubi. Ta pravila so objavljena tudi v vsaki številki časopisa na drugi strani spodaj desno.

Foto * Bojan Dekleva

Kakšne so vaše dosedanje izkušnje s prodajalci? Se na terenu pojavljajo v zvezi s prodajo kakšni problemi?

Prodajalci so super! Brez prodajalcev naš projekt ne bi imel dosti smisla, saj je osnovni namen časopisa ta, da nudi brezdomcem možnost skromnega legalnega zaslužka. Prodajanje na terenu poteka v glavnem brez težav, čisto brez pritožb in/ali občasnih prepirov med prodajalci pa tudi ne gre. Vendar do sedaj ni bilo kakih resnih težav. Želimo pa si vzpostaviti dogovore z lastniki večjih trgovin, blagovnic in trgovskih centrov, da bi lahko naši prodajalci prodajali časopise na njihovem »terenu«, tako kot je to marsikje v tujini. Prve izkušnje s tem niso najboljše; verjetno bo preteklo še nekaj časa in dela, da bo več trgovcev uvidelo koristi od tega in nam bodo prodajo na svojih površinah dovolili.

Kakšni so sicer odzivi kupcev/bralcev časopisa?

Odzivi so samo dobri, in njihovo število ter navdušenje so nas zelo prijetno presenetili. Nekateri prihajajo tudi iz tujine. V vsaki številki objavimo del teh odzivov. Nekateri bralci nam pošiljajo svojo poezijo, prozo in drugačne prispevke. Vse z veseljem sprejememo in jih pripravljamo za objavo v časopisu. Prispevkov nimamo preveč, vsi novi prispevki so dobrodošli. Seveda pa nam bralci in druge podpirne osebe pomagajo še drugače: v zadnjih nekaj dneh so nam prinesli med, jabolka, mikrovalovno pečico, glasbeni ojačevalec, sladkarije, alpsko mleko in še marsikatero malenkost, ki nam pridejo prav. Delni seznam tistih, ki so nam kaj prinesli, objavljamo na zadnji strani te priloge.

Je do sedaj delo v distribucijskem centru potekalo po načrtih?

Da, kljub temu, da smo distribucijski center odprli 24. julija, je ta takoj polno zaživel. Pravzaprav je v njem dela ravno dovolj; če bi bilo obiskovalcev več, se jim – zaradi omejenega števila delavcev – več ne bi mogli dobro posvečati. V poletnem času v centru še nismo izvajali raznih delavnic, s tem bomo začeli jeseni. V drugem mesecu delovanja pa smo v resnici še vedno v obdobju urejanja prostora, kabli nam še vedno ležijo po tleh, oprema še ni popolna, vse to še urejamo.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost in kaj si želite v prihodnosti v centru še udeležiti?

Poleg rednega dela bi radi razvili še redne sestanke z aktivni prodajalcev, nadaljevali z gledališko delavnico ter delavnico kreativnega pisanja, dogovorjeni smo še za novinarsko delavnico, načrtujemo računalniško delavnico, delavnico za izdelovanje domačih strani in fotografsko delavnico. Radi bi preko programov zavoda za zaposlovanje sprejeli na usposabljanje več brezdomcev, doslej smo le enega. Razvija se ideja, da bi odprli dobrodelno trgovino, kjer bi brezdomci prodajali stvari, ki jih ljudje sicer mečejo proč. In še in še. A vse to bo odvisno od tega, ali bomo pritegnili dovolj ljudi, ki bodo te delavnice izvajali.

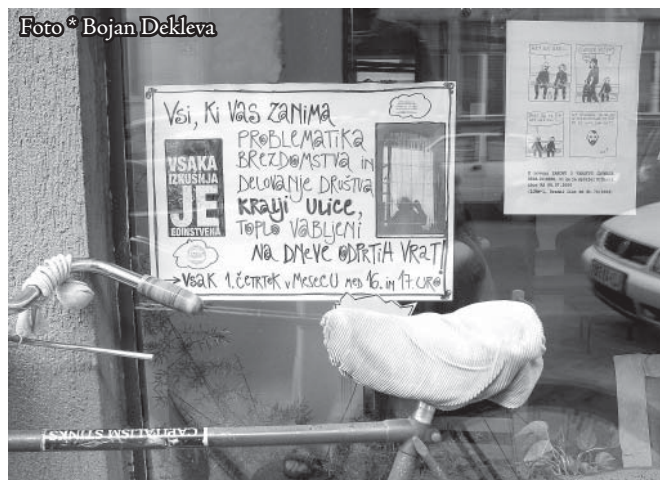

Foto * Bojan Dekleva

Ali ste odprti tudi za širšo javnost? Ali vas lahko pride kdo obiskati?

Za javnost, torej za kogar koli, ki ga zanima brezdomstvo ali posebej naše delo, organiziramo vsak prvi četrtek v mesecu ob 16 h »dan oz. uro odprtih vrat«. Takrat lahko pride zares kdorkoli; z obiskovalci bomo ob kozarcu soka poklepetali ter vsakemu razložili, kako delamo in za kaj si prizadevamo. Za tak obisk se ni treba najavljati ali dogovarjati; vrata so odprta in treba je samo vstopiti.

Ali potrebujete od ljudi kakšno pomoč?

Zelo potrebujemo pomoč od prostovoljnih sodelavcev. Vabimo vse, ki bi na kak način želeli prostovoljno sodelovati z nami, da se nam javijo. Potrebujemo prostovoljce za dežuranje in delo v distribucijskem centru, za pisanje prispevkov za časopis, za vodenje kakih izobraževalnih ali kulturnih delavnic ali za družabništvo za kake brezdomce, ki to potrebujejo in si tega želijo. Vse, ki menijo, da bi jih kaj takega veselilo, vabimo, da se nam oglasijo na elektronsko pošto, po telefonu ali kar osebno.

Ste doslej naleteli na kakšne težave?

Čeprav smo zelo srečni, da nam je uspelo pridobiti sofinanciranje MOL-a ter Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ter da končno lahko delamo v svojem prostoru, je obseg našega financiranja zelo skromen – trenutno imamo sredstev za plačo ene četrte ene delavke na leto, za tolikšen obseg dela pa bi morali biti zaposleni dve. Drugih posebnih težav nimamo – prodajalci, prostovoljci in sosedje so kratko malo čudoviti!

In na koncu, imate svoje delo v DC radi? Je to služba, ki ste si jo želeli?

To je moja prva redna zaposlitev. Prej sem več let delala kot prostovoljka v AFR in potem CARS z uporabniki drog ter tudi z brezdomci. Potem sem nekaj časa sodelovala pri raziskavi o brezdomcih v Ljubljani. To področje dela

me, kot vidite, zelo zanima. A želim si, da bi bilo naše financiranje stabilno in gotovo, tako da se mi ne bi bilo treba preveč bati, kako bo z našim delom v naslednjem letu.

Spregovorili smo še z enim od rednih uporabnikov distribucijskega centra, Gregorjem B. Hannom.

Kako pogosto obiskujete distribucijski center in kaj v njem najdete zase?

Obiskujem ga vsak dan, kadar je odprt. V njem najdem vse kar potrebujem: prijazne obraze uslužbencev centra in sodelavcev ter možnost dostopa na internet – kjer pa najdem vse ostalo!

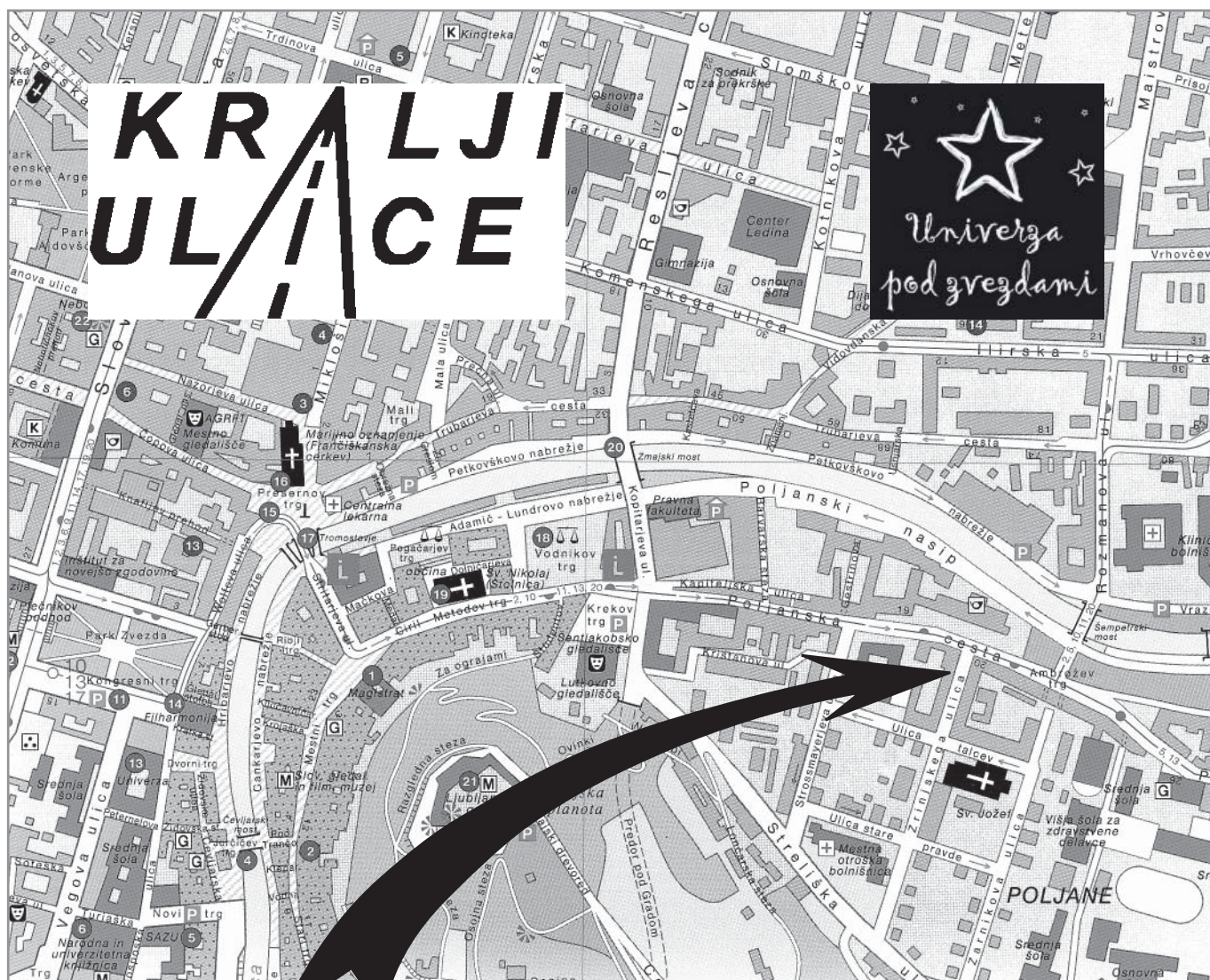
Kaj si še želite, da bi bilo možno v prostorih distribucijskega centra delati?

Mislím, da je to, kar je na razpolago tukaj, dovolj. Vsaj meni ponujeno zadostuje. Če pa je kdaj na razpolago še kaj več pa toliko bolje! Čez center res nimam nobenih pripomb.

Se vam zdita lokacija in dostopnost distribucijskega centra primerna?

Ja! Menim, da je center dovolj blizu za vse, tako za tiste ki se nahajajo v središču mesta kot za tiste, ki so bolj na periferiji.

Distribucijski dnevni center
Kralji ulice
 odprti smo od
ponedeljka do petka
10 - 12h in 15 - 16h

Poljanska 14 (vhod iz ulice Zrinjskega)
 Telefon: 059 022 503
 Fax: 059 022 504
 email: kraljiulice@gmail.com

Dan odprtih vrat - 2.11. 16-17h
 in potem vsak prvi četrtek v mesecu

Zahvala vsem sponzorjem, donatorjem in prostovoljcem, brez prispevka katerih centra ne bi mogli odpreti:

Marku Pogliču iz skladišča MOL v Šiški ter Oddelku za gospodarjenje z nepremičninami (Odsek za vzdrževanje upravnih prostor) MOL Ljubljana – za možnost uporabe rabljene pisarniške opreme, Tonetu Žnidaršiču iz Kovinoplastike Lož – za vikend ploščo, Aero – za zaščitne trakove, Mavrica – za barve in valjčke, gospodu Kalanu iz Jelovice – za ponujeno odpisano pisarniško pohištvo kljub temu, da ga za zaradi problema s prevozom potem nismo prevzeli, Bojanu Kuljancu iz Zavoda CARS (projekt Stigma) – za računalniški monitor, organizacijo in prevoz mleka, Luciji Lončarič iz DM Drogerie Markt – za kozmetiko s poškodovano embalažo, ki je našim uporabnikom prišla še kako prav, Borisu Koscu iz Zavetišča za brezdomce Poljanska CSD Ljubljana Center – za faksirno napravo, Lojzu Žabkarju iz Anni - računalniška oprema – za dva računalnika in olajšan nakup dodatne računalniške opreme, Podjetju Mercis – za nakazano denarno donacijo, Barbari iz Mednarodne krščanske skupnosti za mleko in sladkor;

ter posameznikom: Mitji Trtniku – za 4 računalnike z vso dodatno opremo ter brezplačno svetovanje, Borutu Omerzelu za denarno nakazilo, mladeniču po imenu Ljudiž Široka, ki nam je podaril dve veliki vreči kovancev, ki jih je celo leto zbiral za reveže, Majdi Kompan – za jabolka, med, barvice, knjige, skodelice, kavo, Vidi Ogrinc - za rože trajnice, družini Vižintin - za pohištvo, rože in sadje, Darji Šlebingar – za pohištvo, Melitki, Luni Jurančič Šribar in Tini – za računalniško opremo, Boštjanu Maljevcu – za ojačevalec, zvočnike in kalorifer, Lei Jereb - za mikrovalovko in prijaznemu gospodu – za hladilnik.

In na koncu še posebna zahvala za veliko pomoč pri opremljanju distribucijskega centra: Janko Lavrič, Tomi Gruden, Andrej Mesarič, Bojan Kuljanac, Nenad Maraš, Gregor B. Hann, Milan Tejkal... Vsem mnogo hvala.

BESEDE ULICE – nastop Kraljev ulice na festivalu Sanje

1. avgusta se je tudi letos v središču Ljubljane, natančneje v parku Zvezda na Kongresnem Trgu, pričel festival glasbe, literature, gledališča, filma in fotografije Sanje v organizaciji založbe Sanje. Da se je »prijel« in ustalil skoraj tako kot legendarni in istočasno potekajoč Trnfest, gre bržkone pripisati sami pestrosti in večdimenzionalnosti programa, idilični lokaciji (no, če le ne dežuje) ter dostopnosti pa tudi odprtosti za vedno nove vsebine.

Letos se je festival tematsko gibal po kontinentih – tako starih kot povsem na novo odkritih. Eden takih je bil kontinent Brezdomstvo in prebivalci le tega – ljubljanski Kralji ulice, so bili na oder v park povabljeni na tretji festivalski dan, v četrtek, 3. avgusta. Skupina ljubiteljev pisane in govorjene besede se je spomladi udeležila delavnice kreativnega

pisanja Univerze pod zvezdami, ki jo je Društvo pripravilo v sodelovanju s strokovnjaki z različnih področij. Delavnico pisanja je vodila dr. Milena Mileva Blažič, sicer predavateljica slovenščine na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, ki je nastop svojih »študentov z ulice« tudi otvorila.

Nastopili so Gregor B. Hann, Tomislav Gruden, Boštjan Rednak, Elmedina Kazić, Tim Tomič, Peter Pangerc, brali pa smo tudi poezijo Janka Lavriča in Tanje Vuzem.

Čeprav je sprva vse kazalo, da bo naš program »namočil« dež, ki je še uro pred branjem zalival center mesta, se je nebo tik pred pričetkom zjasnilo, pod odrom pa se je že zbrala množica

radovednežev in simpatizerjev ulične poezije in proze. Avtorji in bralci so se optimalno izkazali ter predstavili nekaj svojih že objavljenih, nekaj pa povsem svežih del. Društvo Kralji ulice se za vabilo in realizacijo organizatorjem festivala Sanje toplo zahvaljuje.

✎ Maruša

Končno svoj zdaj center imamo,
ki za nič vam ga ne damo!
S časopisi barantamo,
vsako črko cenit znamo,
obdali smo se z razno kramo,
za rožce pa prosili mamó.

✎ Gruden TomiSlav

Foto * Alenka Lamovšek

Foto * Jaka Adamič, Dnevnik

Lukijada

Kot že v predprejšnji številki, se je moj gospodar spet potikal po Rogu, kamor me vedno pogosteje vodi s seboj. Kako je tam? Tam dobim kaj za pod zob, vendar je vedno več malte kot hrane.

In kaj pravi moj gospodar o Rogu?

Načrti so vedno bolj realnost postali. Kljub trnovi poti se vedno najdejo posamezniki z voljo in vizijo, ki jim pomaga odmisлити vse ovire. Malo tu malo tam, zadnje čase pa tudi kakšna donacija v obliki pridnih rok, nekaj

pa tudi materiala, ki bi propadel pod kupom ropotije v kleti. Zato apeliram tudi na vas, če imate kakšen ostanek od beljenja, polaganja ploščic, ometavanja... Skratka, pokličite Tomija na tel.:

Foto * GTS

040 554 825 ali Andreja na tel.: 041 711 977, jaz pa bom zraven poslušal. Lahko pa se udeležite tudi tedenske skupščine vsak torek ob 17-ih v prostorih ROG.

Prenovljeni prostori bodo namenjeni vsem ki bi se radi zbirali v imenu umetnosti, priredili srečanja ali organizirali razne delavnice. Tedenske skupščine pa so namenjene tekočim, oziroma perečim temam.

Predvsem pa ste vabljeni v ROG, da si ogledate kako stvari napredujejo. V primeru, če potrebujete spremstvo ali

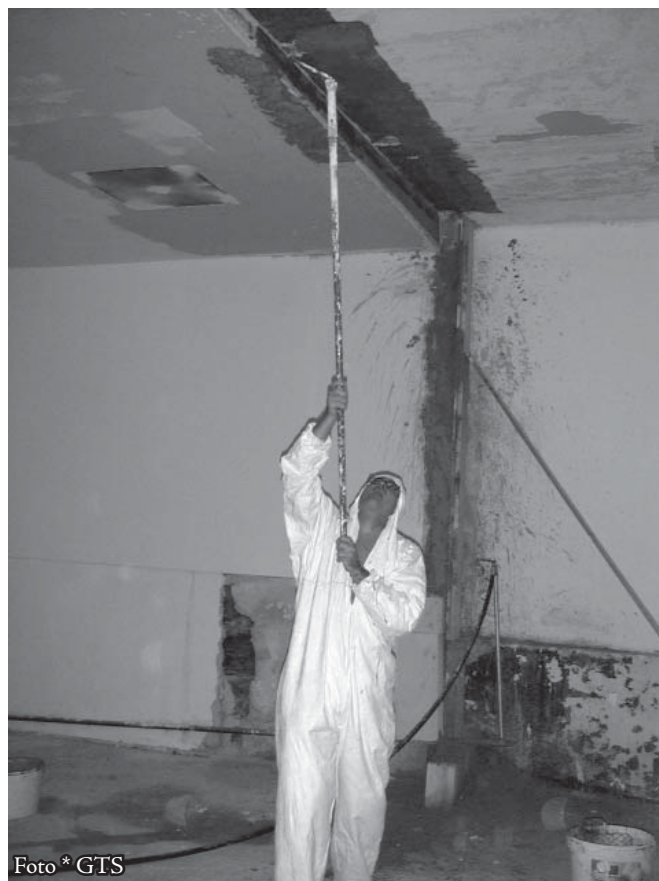

Foto * GTS

dodatne informacije, pa se lahko obrnete na mojega gospodarja, če pa je zaseden, se najde še veliko ustrežljivih prostovoljcev.

Prosimo vas, da se oglasite na: **lukijada.gts@email.si**

Za sodelovanje se vam v imenu soustvarjalcev projekta ROG in Društva Kralji ulice vnaprej najlepše zahvaljujem! Wuf wuf!

opaža: ☒ Luka

piše: ☒ Gruden TomiSlav - GTS

Foto * GTS

Avtobiografija

Dolgonoga, dolgolasa blondinka športne postave, pri tridesetih, čeprav jih kaže manj, hodi po ulicah stare Ljubljane. Sreča enega, dva, tri brezdomce. Klošarje. Znani so ji, vsak dan hodi mimo njih. Ko jo prosijo za drobiž, jih na videz nesramno ignorira. Ko ji ponujajo Kralje ulice, skrivajoč solze odkloni. Lepo je oblečena, cunje niso bile drage, so pa dovolj nove in oprane. Ni brezdomka. Sorodniki ji omogočajo spanje v majhni sobici, na ozki postelji, kjer se stiskata z njenim psom. On je tisti, ki ji rešuje življenje - edini, ki jo ima brezpogojno rad. Prejšnji mesec je zbrala 200 SIT in si kupila Kralje ulice. Nekako vzvišeno jih je brala. S pomilovanjem. Ona pa že ni taka... In potem je našla besede, ki so bolele. Ker so ji bile preblizu, ker resnica boli. "Mati pijanka." "Elitna gimnazija." "Alkohol." "Lakota." "Odprti oddelek psihiatrije." "Brezposelnost." Predobro razume. Pripada. Ampak v resnici ne pripada, niti sem ne, ker ima streho nad glavo in pralni stroj, pa zalogo ne preveč ponošenih cunj iz časa, ko je še delala.

Ne, nikamor ne pripada. In tista beseda iz junijskih Kraljev ulice, ki je najbližja, je "samomor"...

✧ Outlaw

URA ZEMLJEPISA

Se prepoznaš?

KRALJ:

MIDVA SVA MA IN MA, SVA MAMA!
OČI - TAVA med rožami, REVŠE,
TI, PIJAVKA NEIZPROSNA,
LJUBEZEN SI DAL ZA ALKOHOL.

MIDVA SVA MAMA, SVA BOLEČINA,
OBA SVA SAMORASTNIKA
VEKTORJA POTREBNA LJUBICE.

OČI - TAVA med rožami, REVŠE,
TI, BREZSRČNI PARAZIT,
PONOS SI DAL ZA ALKOHOL,
ALKOHOL SI MENJAL ZA ROŽE.

MIDVA SVA MAMA - SVA LJUBICA
IN MIDVA SVA SPOMIN LJUBEZNI
PONOSNA NA BLODNJAK IZ ROŽ!

KRALJICA:

RASTEVA, RASTEVA IN SE
RAZRASTEVA...
MA IN MA IN ŠE VEDNO OSTAJAVA...
ŠTEJEVA OD PRVEGA DNE TER
NADALJUJEVA
PRI ENAINTRIDESETEM.

RAZBOLELA SEM SE,
RAZBOLELA SEM MA.
JOKAL JE. ZATO JE JOKAL.
JOKALA SVA SKUPaaJ
LJUBILA SVA SKUPaaJ.

...TAKO JE NASTALA NAJINA ENAČBA...
IZPOD PERES.

✧ Tanja in Janko

Dnevnik zdravljenja (5.del)

ponedeljek, 19.6.

Zjutraj sem vstal ob 6h. Počutje solidno. Umivanje, urejanje postelje in cunj, ki sem jih prinesel od doma. Jutranja telovadba, zajtrk, ki bi lahko bil bolj obilen, raport in terapijska ura s svojci. Z očetom sva ugotovila, da sva si bolj blizu, kot sva bila pred približno tremi leti, ko sva se po več letih začela večkrat videvati. Oče je poznal B.K., s katerim sta bila pred tremi leti skupaj na zdravljenju in ki je spet prišel na zdravljenje v petek pretekli teden. Na delovni terapiji sva z M. odpeljala smeti in pomije. Pred in po kosilu sem našel čas za pisanje dnevnika, po zdravilih pa smo imeli učno uro, o kateri raje ne bi pisal. Omenim naj samo to, da sem (po dogovoru s sestro) šel poklicat v zdravstveni dom, da se naročim pri zobozdravniku. Po vzpostavitvi zveze mi je iz kartice pobrlo deset impulzov, da mi je nato povedala, da sem naročen za 19. oktober. Bil sem šokiran. Verjetno bi bil na vrsti takoj naslednji dan, če bi bil samoplačnik. Klical sem tudi svetovalko na Zavod za zaposlovanje, vendar je nisem dobil. Nato smo sedeli pri Krpinu in se pogovarjali. Na začetku sem bil zelo nervozen in nisem vedel, kam naj se dam, kasneje je nervoza minila in vključil sem se v pogovore. Ob 16h se je odprl bife, tako so nekateri pili brezalkoholne pijače, drugi pa jedli sladoled. Po prihodu v bolnico je sledila učna ura in večerja. Po večerji sem igral namizni tenis do vizite, po kateri sem gledal EP v nogometu. Pred počitkom sem bral knjigo.

torek, 20.6.

Vstanem nekaj minut čez šest. Opravim jutranje umivanje in se nekaj časa ukvarjam s štetjem umazanega perila, katerega odnesem v pralnico po jutranji telovadbi. Zajtrk je bil skromen kot ponavadi. Najbolj me moti nekakšen napitek, ki naj bi bil bela kava in se ponavlja skoraj vsak dan. Po jutranjem sestanku smo imeli (nadaljevalna skupina) delovno terapijo, namesto terapijske ure, ki je odpadla. Z M. sva praznila smetnjake, se pogovarjala o koristnosti in pomembnosti učnih ur ter opazovala konje in njihovo vedenje. Sledila je še delovna terapija po rednem urniku, na kateri sva peljala smeti in pomije iz kuhinje. Kosilo je bilo dobro, vendar sem spet preveč pojedel. Namesto pevske ure smo imeli individualno učenje na katerem sem pisal dnevnik. Torek je bolj delovno obarvan, ker imamo popoldan še enkrat delovno terapijo, kjer sem grabil travo, ki sta jo pokosila J. in F., slednji je med košnjo izgubil približno sto trideset tisoč tolarjev vreden slušni aparat. Sicer je bilo na popoldanski delovni terapiji kljub vročini prijetno. Sledili so diapozitivi in ker ni referenta za kulturo, sem jaz pripravil vse potrebno, saj sem že vedel kako poteka. Ogledali smo si zgodovino Ljubljane in njene znamenitosti. Na sestanku s sestro, ki je sledil, sem se počutil čudno. Ne vem, kako bi opisal, vendar je bilo prav čudno. Večerja, zdravila in merjenje temperature, vizita, umivanje in gledanje televizije. Pred počitkom sem bral knjigo. Preko celega dneva me je nekajkrat bolela glava, kar sem tudi omenil dežurni sestri.

Piše α A.M.

Dnevnik lopova (5. del)

kraj: Povšetova 5, soba 68

čas: nedelja, 4.12.1994

Ura je 11.10. Bil sem na sprehodu. Zunaj je že prava zima, samo sneg še manjka. Proti koncu je posijalo sonce. Dalo mi je energije. Na sprehodu sem bil edini iz sobe, zato sem ves čas poslušal »Packa«. Vsak sprehod si najde žrtev, ki ji razlaga o svojem primeru. Na začetku sem ga poslušal, potem pa samo še prikimaval in mislil na sanje. Danes sem sanjal Tino. Z njo sem preživel nekaj dni preden sem prišel sem. Ona je tudi prva, ki me je tu obiskala. Sanje so bile mučne. Tina je bila jezna name, češ da sem jo opravljal. Sanje so posledica tega, da mi je zelo všeč. Bil sem že tik pred tem, da se zaljubim vanjo.

Kosilo mi je dobro teknilo. Meso sem spet zamenjal za solato.

Mogoče sem bil že zaljubljen, vendar so na horsu čustva bolj plitka. V nedeljo pred aretacijo sva se celo odločila, da bova prenehala. Delala sva že načrte, kako bova prebila prosti čas. Zato se tudi sam nisem hotel zadevati in sem se bolj »cajtalo«. In zato nisem bil tako »navlečen«, ko sem prišel sem. Ko sva se s Tino sestajala, sem upal, da bova kmalu skupaj. Žigi in Smrčku sem celo lagal in rekel, da sva

že skoraj skupaj. Krivo je bilo močno upanje in moje morebitno napačno sklepanje. Mogoče sem bil za njo »prezelen« in sem si njeno prijateljstvo razlagal po svoje. Ko sva se tisto nedeljo razšla, sem ji obljubil, da med tem, ko se ne vidiva, ne bom delal neumnosti. Videvala sva se ob ponedeljkih in četrtek, ko njenih ni bilo doma, saj so jo zaradi horsa zelo nadzirali.

Na obisku mi je nedeljsko obljubo tudi očitala. Počutil sem se nemočnega, saj svojih napak tisti trenutek nisem mogel popraviti. Prišla je zelo urejena. Najbolj všeč mi je bil njen rdeč klobuk. Lasje so bili skriti, videti je bil le koder, ki je deloval zelo lepo. Res lepa, z občutkom za estetiko je bila. Pozdravila sva se s stiskom roke in poljubom, ki je bil najin prvi in bolj prijateljski. V meni je vse skupaj vzbudilo protislovna čustva, ki sem jih zamrznil, dokler se ne prepričam, kaj se v resnici dogaja. Tine pa tudi ne poznam dobro, ker ji nisem hotel prodirati v psiho kot vsaki prejšnji, ki sem se je naveličal, ko sem jo poštekal. Od takrat me ni obiskala. Razloga ne poznam, zato ne bom sklepal. Upam, da se ne zadeva.

Včasih sem bil res čuden patron. Bistvo je bilo, da sem vsakega razkril in potem naredil nadzor nad dogajanjem, kar me je vedno bolj dolgočasilo. Še več, v meni je ubijalo čustva.

Nadaljevanje sledi.

✕ G.T.S.

S kraljevega zeljnika, petič

Zbudi me štropot dežja.

Preklete! Spet ne bo nič s prodajo Kraljev ulice, si mislim razočarano, a vseeno vstanem, saj ne morem spati ves dan.

Nejevoljno oblečem jopo, ker me mrazi. Odidem na stranišče, da opravim jutranjo črevesno telovadbo. Pogledam v ogledalo... Ko vsaj ne bi!

Vame zre grd, spačen ksiht, ničemur podoben.

Jezno zakolnem, potem me prešine: »Hej, Tonček, saj ti si ŽIV!«

Kako lep dan je.

✕ Kralj O'Tone Prvi

Foto * Alenka Lamovšek

Pozor, pozor! Oglasi se tisti/a, ki tako zvesto, v obliki grafitov propagiraš Kralje ulice po ljubljanskih ulicah. Skoraj smo se srečali blizu Sušarskega mostu..., skoraj na Trubarjevi..., morda smo se že... Hiter si, prehiter, a lep je tvoj podpis. Si za zmenek??

Foto * Špela Razpotnik

Vincencijeva zveza dobrote je v soboto 8.7. v Šentjakobu organizirala piknik za brezdomce.

Poleg okusne pogostitve smo se preizkusili tudi v različnih družabnih igrah: vlečenje vrvi, nogomet, petje, prenašanje vode, človek ne jezi se... Brezdomci smo pripravili organizatorjem tudi presenečenje - podelitev priznanj za njihovo dobro delo - Petru, Olgi, Simoni in sestri Juditi.

Več slik s piknika in drugih informacij o Vincencijevi zvezi dobrote si lahko ogledate na www.brezdomec.si.

✉ Dare Majtan

Obisk EAPN v Sloveniji

V četrtek, 6. julija 2006 je European Anti-Poverty Network (EAPN) organizirala srečanje slovenskih nevladnih organizacij, ki bi lahko oblikovale nacionalno mrežo za boj proti revščini in socialni izključenosti. Predstavnica EAPN, Patrizia Brandellero in Izabella Marton iz Madžarske EAPN sta v svojih predstavitev poudarjali pomembnost obstoja takšne mreže, oziroma koalicije nevladnih organizacij in drugih teles civilne družbe, katere glavni namen je postaviti borbo proti revščini in socialni izključenosti na prioritarno mesto razprav v Evropski Uniji, pa tudi na nacionalnem nivoju, z obveščanjem širše javnosti, izmenjavo informacij med nevladnimi organizacijami ter z lobiranjem za ljudi in skupine, ki doživljajo revščino in socialno izključenost in z njihovim vključevanjem v procese sprejemanja odločitev. Vse zainteresirane organizacije vabimo k sodelovanju in sooblikovanju slovenske mreže za boj proti revščini in socialni izključenosti, obiščite www.cnvos.si/mreza. Več informacij o EAPN na www.eapn.org.

Kralji ulice na Dunaju

Glede na to, da je naš časopis eden najmlajših uličnih časopisov v Evropi, sta podpora in promocija »starejših bratov« vsekakor dobrodošla. Eden takšnih je Augustin, uveljavljen časopis, ki že dolga leta kroži po dunajskih ulicah. Novinarka Kerstin Kellerman je v avgustovski ediciji predstavila tako Metelkovo kot društvo in časopis Kralji ulice.

Foto * Nuša Zavašnik, VZD

Koledar brezplačnih prireditev v Ljubljani

RAZSTAVE

Kaj: fotografska razstava na temo mladosti, narave, prostega časa ...

Kje: Ljubljanski Grad

Kdaj: 14. 9. – 8. 10.

Kaj: Ejti štih – slike in skulpture

Kje: Galerija Hest, Židovska c. 8, Ljubljana

Kdaj: 20. 9. – 4. 10.

FESTIVALI

Kaj: Mednarodni balkanart festival [Terminal00] (video/film/animacija, fotografija, vizualne komunikacije/grafično oblikovanje, etno/jazz/hiphop/sodobna elektronska glasba in sodobno gledališče/ples)

Kje: Slovenski etnografski muzej, KUD France Prešeren, AKC Metelkovo mesto (Gromka, Menza pri koritu), galerija Art.si, galerija Vina in umetnosti, galerija Celica, kafe Metropol, STA travel kafe, Bi-ko-fe, Makalonca, Ateljeju 2050, klub Monokel.

Kdaj: 27. – 30. september 2006

Kaj: 12. Mednarodni festival sodobnih umetnosti Mesto žensk – Zgodovina/Spomin (tokratni festival poteka v spomin Hannah Arendt)

Kje: AKC Metelkova, izbrane lokacije v centru Ljubljane, Galerija P74.

Kdaj: 2. – 10. oktober 2006

PREDAVANJA

Kaj: Misterij Grala v današnjem času

Kje: Knjižnica Prežihov Voranc, Tržaška c. 47 a, Ljubljana

Kdaj: 25. 10. ob 19.00h

Foto * PR. Mesto žensk

Prireditelji, vabljeni k objavljanju svojih brezplačnih prireditev v Ljubljani in okolici! kraljiulice@gmail.com

Foto * Jaka Adamič, Dnevnik

VABILO PROSTOVOLJCEM

Julijano že poznate iz prejšnje naslovnice.

V stari Ljubljani na Starem trgu 7 ima stanovanje, za katero plačuje račune, prav tako pa plačuje za Zavetišče. Na starem trgu 7 je prijavljena že 26 let, račune za stanovanje ji trenutno pomaga plačevati Karitas.

Iz stanovanja se je odselila pred 2 letoma, po smrti njenega moža, s katerim sta v stanovanju skupaj živela. Ker je bila tedaj v slabem zdravstvenem stanju, so jo odpeljali v Zavetišče na Poljansko, kjer biva še danes. Med tem časom je stanovanje propadalo, dragocene stvari so bile ukradene, notri pa je ostala nastlana šara, ki se je nabirala preko let. Odkar ga je Julijana zapustila, je stanovanje propadalo in dandanes je v zelo slabem stanju, kot lahko vidite tudi na sliki.

Julijana vseeno vsak dan obiskuje stanovanje in preverja, ali je z njim vse v redu.

Bivanja v Zavetišču ima že zadosti, želi si vrniti v svoj dom. Za to pa potrebuje našo in vašo pomoč.

Ko smo razmišljali o tem, kje začeti, smo ugotovili, da je potrebno stanovanje najprej očistiti in potem razmisliti, kako se problema lotiti naprej. Ker je nastlane šare veliko in že leta propada, Julijana tega ne bi mogla postoriti sama, pač pa potrebuje pomoč – naše roke in morda tudi koristne nasvete.

Čistilno akcijo Julijaninega stanovanja bi seveda vodila ona, mi (prostovoljna brigada) pa bi ji pomagali in stali ob strani.

Pozivamo vse zainteresirane na delovno akcijo, prvi korak k Julijanini vselitvi v njeno stanovanje. Zainteresirani naj se, prosimo, javijo uredništvu, datum prve akcije pa je **14. oktober 2006 dopoldan, od 10 – 13h**. Dobimo se v vsakem vremenu, pred naslovom Stari trg 7, zainteresirane pa vseeno prosimo, da se predhodno javijo uredništvu zaradi lažjega načrtovanja dela.

Če naš plan o Julijaninem povratku v njeno stanovanje uspe, Julijana vse prostovoljce že zdaj vabi na uselitveno pojedino.

Moderni nomad

Je mlad, v najboljših letih, na višku svoje psihične in fizične moči. Ima vitko, mišičasto izklesano telo, brez kakršnegakoli odvečnega kilogramčka maščobe, ki bi lahko oviral njegovo lahkotno in hitro gibanje. Oblečen je v lahno obleko, obut v platnene čevlje. Nikoli ne gre nikamor brez svojega nepogrešljivega mobilnega telefona, izumljenega, da ga uporablja moderni nomad, ki mora biti »nenehno v stiku«.

Kadar dva ali več modernih nomadov dlje časa stoji na istem mestu (kar se dogaja redko, še največkrat pride do tega pojava v čakalnicah na letališčih), bodo nomadi začeli zagnano in divje tekrovati med seboj v številu in dolžini telefonskih

ima, zvečer pove pravljivco in zaželi lahko noč po mobilnem telefonu. Svojemu otroku lahko celo pomaha in pošlje poljubček saj ima vsak mobilnik modernega nomada tudi kamero.

Mobilni telefon in prenosni računalnik sta vsa prtljaga, ki jo nosi moderni nomad. Kaj več bi ga že obremenjevalo. Nikomur in ničemur se ne zaveže za dlje časa. Tako se vzdolž njegove življenjske poti ne nalaga ali kopiči nič razen vse širšega obsega možnosti. Stvari, ki jih ustvarja ali poseduje za kratek čas, so hitro minljive, moderni nomad izraza dolgotrajnost ne pozna več. Zlahka se znebi stvari in počisti prizorišče za druge minljive stvari, ki so prav tako namenjene takojšnji uporabi. Moderni nomad ne mara obtičati s stvarmi dalj časa, sploh pa ne, če so se na tržišču že pojavili novi izboljšani nadomestki.

ilustracija * Tjaša Žurga

pogovorov. Med seboj ne bodo spregovorili niti besede, saj se bodo neprestano posvečali govorjenju z nevidnim sogovornikom na drugi strani. Če kateri izmed njih konča telefonski pogovor medtem, ko drugi še vedno govori, bo mrzlično poiskal in pritisnil naslednjo številko. Kajti: število zvez, velikost mreže (zlasti poslovne), množica vozlišč s katerimi se lahko po želji povezuje, gostota ustreznih omrežij je tisto, kar dela modernega nomada pomembnega. To je znamenje njegovega družbenega statusa, položaja, moči.

Moderni nomad, svoji hčerki, če jo slučajno

Moderni nomad nima stalnega mesta zaposlitve. Mesto zaposlitve vidi kot »taborni ogenj«¹, ki ga obišče za nekaj dni in ga lahko v vsakem trenutku zapusti, če ne zagotavlja obljubljenih ugodij ali, če ga ta ugodja ne zadovoljijo. Zanimajo ga ohlapnejše oblike organizacij, ki jih je kadarkoli mogoče poljubno sestavljati, razstavljati, dopolnjevati. Moderni nomad se ne meni za preteklost. Živi le za sedanjost in napredek. Nestabilnost, negotovost, celo kaotičnost ga navdihujejo za ustvarjanje svojih minljivih stvari.

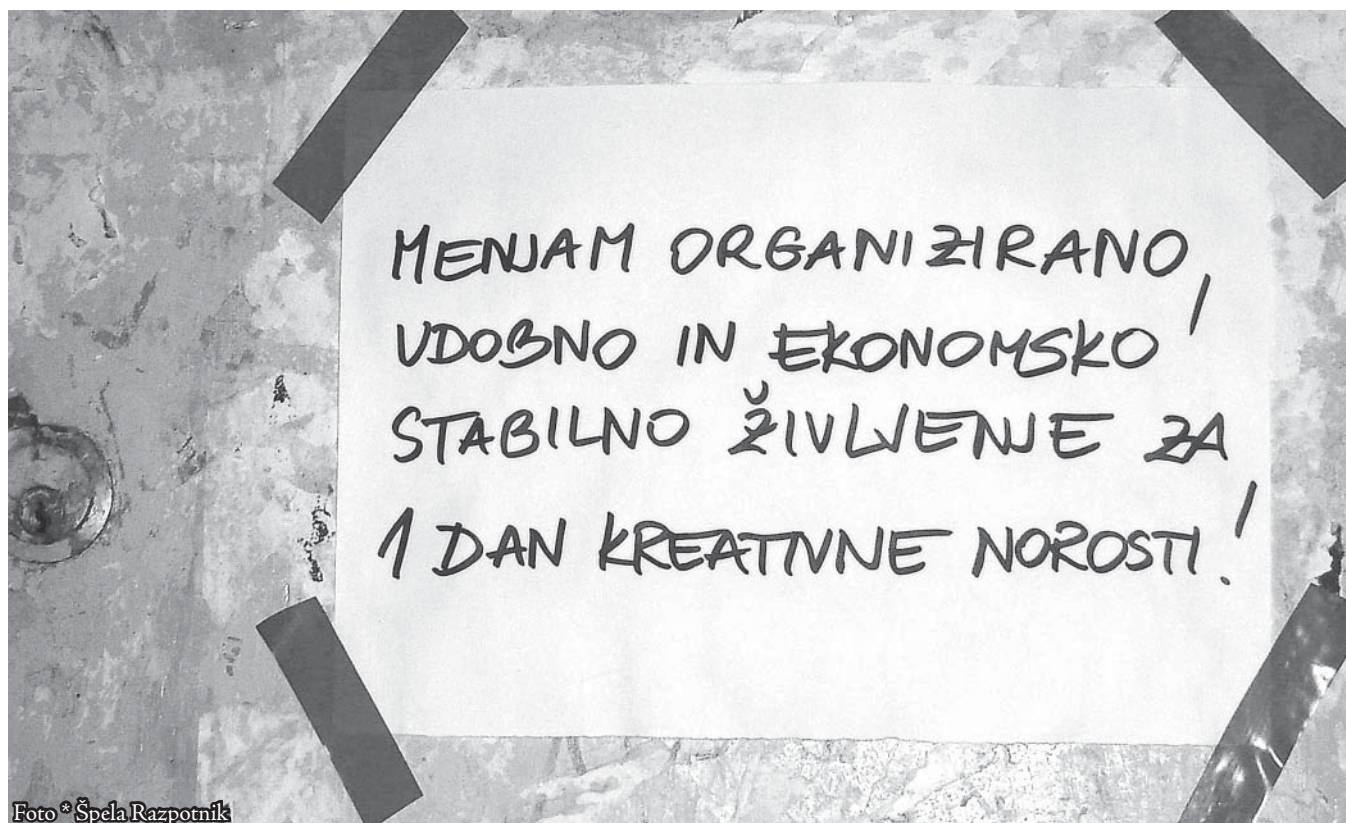

Foto * Špela Razpotnik

Tudi človeške vezi, ki jih ustvarja moderni nomad so šibke in kratkotrajne kot stvari, ki jih uporablja. Bežne oblike združevanja so zanj bolj koristne od dolgotrajnih povezav, ki bi mu bile samo v napoto, ko jih ne bi več potreboval.

Prostor mu je le malo pomemben, saj s pomočjo moderne tehnologije premaguje vsako razdaljo. Lahko je prisoten na več mestih hkrati, pa nikjer zares fizično prisoten. Moderni nomad tako živi zunaj prostora in časa, privolil je v dezorientirano življenje, brez natančnega vedenja kam bo šel, ne koliko časa bo trajalo potovanje, na katerega se podaja.

Sedanost modernega nomada je namenjena nečemu česar še ni, namenjena je kraššanju razdalje do tega, delovanju proti bližini in takojšnjosti. Toda, če razdalja izgine in je cilj dosežen, moderni nomad izgubi smisel. Izpopolnitev je isto kot izguba pomena. Zato je moderni nomad ujet v krog iskanja novih in novih zadovoljitev. Ko je en cilj dosežen takoj poišče drugega, saj »potovanje« daje njegovemu romarskemu življenju edini pravi pomen.

Moderni nomad dojema svet, vključno z drugimi ljudmi kot »zabojujnik poln zavrgljivih predmetov, predmetov za enkratno rabo«.²

Včasih na vogalu ulice sreča njega in mu stisne kakšen tolar, zraven pa misli: »Dobro, da nisem tak.« Pa se moti. Tudi on s ceste je moderni nomad.

Niti ni več tako mlad. Nekako srednjih let. Psihične in fizične moči mu počasi pojenjajo. Ima nekaj kilogramčkov preveč, zato se premika bolj okorno in počasi. Nosi staro obleko in tudi poleti težke čevlje. Svojo steklenico in zavojček čikov ima vedno pri roki. Neprestano je na cesti in tako vedno na tekočem s tem kar se dogaja. Več uličnih zvez ima, boljši je njegov položaj.

Vse kar ima, nosi na sebi in s seboj navadno kar v vrečki. Vse drugo bi ga na njegovi poti samo obremenjevalo. Včasih jemlje tudi stvari, ki so jih drugi v poplavi vseh novotarij že zavrgli, čeprav so bile še čisto uporabne. Modernemu nomadu pridejo še kako prav.

Stalnega mesta zaposlitve nima, menjava ga skoraj vsakodnevno, odvisno od tega, če sije sonce ali pada dež. Če se počuti neugodno, ga pač zapusti. Preteklost skuša pozabiti, živi kakor živi, s sanjami o lepši prihodnosti.

Človeške vezi, ki jih ustvarja, so šibke, čustva omamljena v alkoholu otopela. Dolgotrajnih povezav ne ustvarja, saj je njegovo življenje nadvse negotovo in spremenljivo. Druži se s tistimi, na katere naleti na svoji poti. Ne ve kam bo šel, ne kje in kako se bo končalo njegovo potovanje.

¹ Primerjava vzeta iz dela Zygmunda Baumana, *Tekoča moderna*. Založba/cf*, Ljubljana 2002, str. 188.

² Bauman, *Tekoča moderna*. Založba/cf*, Ljubljana 2002, str. 204.

OGLASNA DESKA

SOBO, primerno mojim skromnim dohodkom, lahko s pogledom na morje, reko, jezero, gore ali panonsko nižavje, nujno potrebujem! Za smrt rešit! Sem starejši gospod, entolk izobražen, nekadilec, treznež, a ne dolgočasen, že 14 let »kronana glava«, bivši mornar in pustolovec, na začasnem nedelu pri socialni službi, pišem, rišem, delam modele ladij in še vse sorte drugih traparij, ki so dobre le za božanje duše in oči! Denarja nimam, ne avta ali barke, zato pa sem »srečni« lastnik astme, diabetesa in še kaj malega bi se našlo, če bi se potrudil.

A ja! Pa zlahka se zaljubim, če je gospodična vsaj malo šik in ni preveč blond! Poizkusil sem že hudiča in pol, le sreče bolj malo! Jokati ni potrebno, zato pa se s ponudbami oglasite uredništvu najbolj seksi revije na slovenskem!

»Kralji ulice« so zakon!

Vaš Kralj O' Tone Prvi kr.kr.

P.S. Prosim, ne prerivajte se!

Vsako ponudbo bom pomno preučil in vam sporočil odločitev v roku 30 dni! Hvala!

OBNVLJAMO prostore tovarne ROG, zato iščemo donacije v obliki:

- *pridnih rok
- *gradbenega materiala
- *dobre volje

Nudimo pa zavezo v obliki:

- *nenasilja
- *sodelovanja
- *transparentnosti
- *nepridobitništva
- *človekoljubne dejavnosti
- *kulturnih prireditev
- *športnih dejavnosti

VSAKA NOVA IDEJA BO DOBRODOŠLA

Kontakt na 040 554 825

Gospodu Miranu!

Iskrena hvala za kulturno domačo kapljico in prijaznost! Janez, Jože in Simon – Orli iz Pristana

DOBRODOŠLE DONACIJE:

- *blaga (v kakršnem koli stanju)
- *sukanca (raznih barv)
- *zadrg in gumbov

SPREJEM V ROG-u pod geslom »TEXT-ILL LAB«

Mentorstvo - podpora pri zaposlovanju invalidnih in drugih težje zaposljivih oseb

Projekt "Vpeljevanje mentorstva" (Validation of mentoring) je usmerjen

k razvijanju in uveljavljanju modela mentorstva za podporo zaposlovanja invalidnih in drugih težje zaposljivih oseb. Cilj je vzpostavljanje sistema mentorstva, ki omogoča podporo in izboljšanje pogojev pri prehajanju v izobraževanje in zaposlitev ter dvig kvalitete delovne in poklicne integracije invalidnih in nekaterih drugih na področju zaposlovanja ranljivih (skupin) oseb. V izvajanje projekta so vključene naslednje ciljne skupine: osebe z invalidnostjo, druge težje zaposljive osebe, delodajalci, predstavniki vladnih in nevladnih organizacij s področja zaposlovanja in izobraževanja. V okviru mednarodnega projekta "Validation of mentoring" poteka poleg pilotskega dela, ki se izvaja v Sloveniji in Romuniji tudi evalvacija dosedanjih uveljavljenih modelov mentorstva in na tej osnovi oblikovanje standardov mentorskega modela za omenjene ciljne skupine na evropski ravni. Projekt povezuje naslednje organizacije in ustanove iz petih evropskih držav: Marie Curie Association – Bolgarija (nosilec projekta), Euroconsulting LTD. – Bolgarija, Municipality of Sliven - Bolgarija, H – Foundation – Romunija, The Romanian Association of people with somatic handicap – Romunija, French and Burt LTD. – Velika Britanija, Dobrovita Plus d.o.o. – Slovenija, ŠENT – Slovenija, Univerza v Ljubljani, Pedagoška Fakulteta – Slovenija.

Projekt je delno finančno podprt s strani Evropske komisije, v okviru Leonardo Da Vinci – Community Vocational Training Action programa. Projekt traja 24 mesecev, od 1.10.05 – 30.9.2007.

V slovenskem prostoru želimo z vpeljevanjem mentorskega modela pridobiti neposredne izkušnje mentorstva ter z rezultati projekta prispevati k razvoju primernih pristopov, smernic in postopkov, ki bi lahko prišle prav težje zaposljivim osebam pri vstopanju v zaposlovanje pri nas. Pri uvajanju mentorstva izhajamo iz izkušenj drugih evropskih držav. Z vpeljevanjem mentorskega modela želimo tudi prispevati k prepoznavnosti in razvoju ustreznih modelov izobraževanja na področju zaposlovanja težje zaposljivih oseb.

Vabljeni k sodelovanju vsi, ki ste na tem področju že dejavni in vsi tisti, ki vas to področje in dejavnost v kakršnemkoli oziru pritegne!

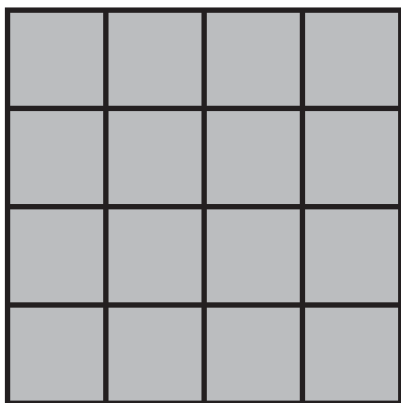
Kontakt: e-mail: jana.rapus-pavel@guest.arnes.si, spela.razpotnik@guest.arnes.si Tel: 031 210 490, 031 362 714

Spoštovana gospa Janja! Z vašo dobroto in prijaznimi besedami ste me izredno spodbudili k nadaljni aktivnosti pri časopisu. Kar je res neprecenljivo, je vaše darilo, ki mi bo do konca življenja ostalo v spominu na prijetno srečanje z vami, še bolj pa bi me razveselilo, če bi najin kontakt še poglobili! Če lahko, vas prosim, da sporočite dan in uro, ki si jo z veseljem vzamem za ponovno srečanje z vami – pa čeprav samo za klepet ob kavi. Barbara

Anagramni Magični Lik

Vodoravno in navpično:

1. Prerok iz Mormonove knjige iz istih črk kot lama,
2. Slovensko moško ime, iz istih črk kot Noel
3. Primorska beseda za ljudi, ki so smešni, iz istih črk ime kapitana Vernovega junaka Nemo
4. Priimek Švicarsko Francoskega pisatelja Claude, iz istih črk kot naziv plina Etan

✂ Gregor B. Hann

Pijani zajček

Pride zajček k Dolenjcu na njivo z zeljnatimi glavami, in Dolenjc mu reče: »Tukaj imaš liter cvička in pusti zelje pri miru!«

Zajček gre v gozd, se napije ter zaspi. Prideta volk in lisica ter si skočita v lase, ker bi oba rada pojedla zajčka. Pri tem umreta oba. Naposled se zajček zbudi, zagleda mrtvega volka in lisico ter reče: »Ne smem več piti vino, ker potem ne vem kaj delam.«

✂ Gregor B. Hann

Klošar stopi v stolpnico, naključno izbere zvonec in pozvoni.

»Kdo je,« se sliši ženski glas.

»Jaz, Ludve. A mi daste glaž vode, tako sem lačen, da sploh ne vem, kje bom spal.«

✂ Kralj O'Tone prvi

Se srečata dva ježa. Prvi vpraša drugega: »Zakaj si pa ti tako žalosten?«

Drugi mu odgovori: »Ločil se bom od žene, zadnje čase me je začela zbadati.«

✂ Gregor B. Hann

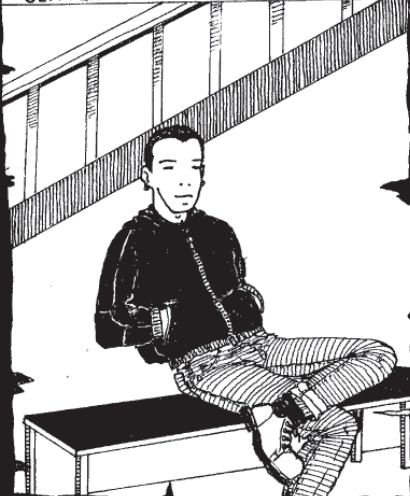
Navodilo za SUDOKU je preprosto: v vsak stolpec, v vsako vrstico in v vsak 3x3 kvadrat vpišite številke od 1 do 9, v vsakem stolpcu, vrstici ali 3x3 kvadratu pa se vsaka številka lahko pojavi le enkrat.

						9		6
	2		5		9		1	
4		3					7	5
5				3			4	
		9	4	1	5	8		
	1			8				9
9	6					3		4
	4		1		6		9	
7		2						

Še vedno vabljeni, da na naslov uredništva pošljete rešitev magičnega lika in sudoku ter se potegujete za zanimive nagrade.

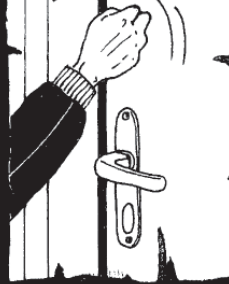
DENARNA POMOČ

CENTER ZA SOCIALNO DELO.....

NAPREJ...

Tok Tok

OPROSTITE, JAZ VAM NE MOREM
POMAGAT, ČE STE ZAMUDILI ROK,
NASLEDNJE LETO SE PA VEČKRAT
OGLASITE PRI NAS!

HVALA ZA NIŽ!
NASVIDENJE!

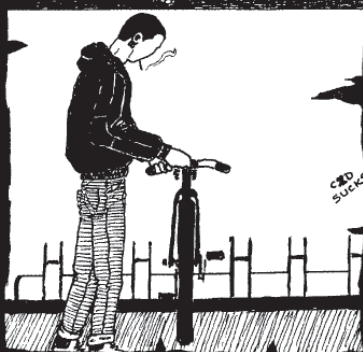

AVTOR: NIK J. KNEZ *ORIGINAL STORY* 100mm. Jear: 1994

KAKO PA NAJ PUNCO
PREŽIVLJAM??...

NIČ NE BO PADLO
IZ NEBA, SAM SE
BOM MORAL POTRU-
DITI!.....

HRANO IN CIGARETE SEM
SI SPOSODIL V TRGOVINI,
DA NE BO PUNCA LAČNA PRED
TELEVIZORJEM... JAZ GREM PA
ISKAT MARIHUANO, ZADNJIČ
SEM VIDEL NA TV, DA SO JO
NAŠLI POLICAJI, ČE SO
JO ONI, POTEH JO
LAHKO JAZ TUDI!??...

Dobrodo

Ljubljansko
barje

VELIKO HODIT...

...PLAZIT...

...PREKLINJAT...

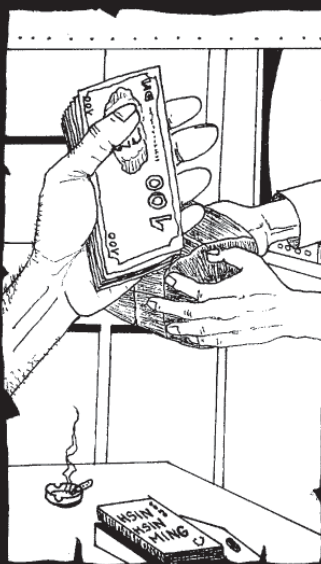

...POČIVAT...

...IN NAJDET!...

foto* Marko Horvat

**Utrujeni od notranjih svetov
zapiramo vrata svoje zavesti,
a vendar vsake toliko pokukamo ven,
da vidimo ali sploh še kdo sanja o nas.**

